

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Кафедра іноземних мов**

**ІНШОМОВНА ПІДГОТОВКА ПРАЦІВНИКІВ
ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ТА ФАХІВЦІВ ІЗ ПРАВА**

**Матеріали
ІХ Міжвузівської науково-практичної інтернет-конференції
(Київ, 25 квітня 2019 року)**

**Київ
2019**

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Кафедра іноземних мов

ІНШОМОВНА ПІДГОТОВКА ПРАЦІВНИКІВ
ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ТА ФАХІВЦІВ ІЗ ПРАВА

Матеріали
ІХ Міжвузівської науково-практичної інтернет-конференції
(Київ, 25 квітня 2019 року)

Київ
2019

Редакційна колегія:

Черней В.В., ректор Національної академії внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор;

Гусарєв С.Д., перший проректор Національної академії
внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор;

Чернявський С.С., проректор Національної академії
внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор;

Галдецька І.Г., завідувач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук,
доцент;

Корольчук В. В., провідний науковий співробітник відділу
організації наукової діяльності та захисту прав інтелектуальної
власності Національної академії внутрішніх справ, кандидат
юридичних наук, старший науковий співробітник

*Рекомендовано до друку науково-методичною радою Національної
академії внутрішніх справ від 18 березня 2019 року (протокол № 7)*

*Матеріали подано в авторській редакції. Редакційна колегія не
завжди поділяє висловлені позиції та не несе відповідальності за їх зміст*

I746 **Іншомовна** підготовка працівників ОВС та фахівців із
права [Текст] : тези доп. ІХ Міжвузівської наук.-практич.
Інтернет конф. (Київ, 25 квіт. 2019 р.) / [ред. кол. :
В.В. Черней, С.С. Чернявський, І.Г. Галдецька та ін.] – К.:
Нац. акад. внутр. справ, 2019. – 98 с.

УДК 410(07):351.745
ББК Ш1

ВСТУПНЕ СЛОВО

Черней Володимир Васильович, ректор
Національної академії внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор

Шановні колеги й гості!

Від імені ректорату і Вченої ради Національної академії внутрішніх справ вітаю всіх гостей та учасників наукового зібрання на VIII Міжвузівській науково-практичній інтернет-конференції «Іншомовна підготовка працівників правоохоронних органів та фахівців із права».

Слід зазначити, що тематика конференції є науковою відповіддю на зміни, які відбуваються в українському суспільстві. Сьогодні ми працюємо у досить складних умовах. Нині відбувається процес приведення національного законодавства відповідно до визнаних європейських стандартів сприяє його гармонізації з нормами міжнародного права, уніфікації та реалізації на внутрішньодержавному рівні. Дійсно, в умовах євроінтеграції та збільшення потреби українського суспільства у висококваліфікованих і конкурентоздатних спеціалістах проблема системної організації професійної іншомовної підготовки працівників правоохоронних органів та фахівців із права, безумовно, є актуальною.

Зазначене потребує також суттєвого вдосконалення системи підготовки та підвищення кваліфікації правоохоронців, які уповноважені співпрацювати з іноземцями. До виконання відповідних заходів долучено й безпосередньо Національну академію внутрішніх справ як найбільший відомчий виш зі специфічними умовами навчання.

На базі НАВС на оновлених засадах, з урахуванням європейських стандартів і міжнародної практики, кваліфіковано забезпечується підготовка персоналу різних фахових груп. Спільно з міжнародними експертами запроваджені цільові програми підвищення кваліфікації щодо іноземної складової не тільки персоналу поліції, а й правоохоронців, державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування всіх регіонів України.

За скоригованими планами академією організаційно удосконалено всі напрями діяльності, у тому числі оптимізовано структуру і штат, проведено профілізацію іноземної кафедри (створено нові механізми адміністрування, інформаційних технологій та методичного забезпечення). За підтримки керівництва МВС та Національної поліції України розпочато добір правоохоронців до груп підготовки спеціалістів з мовної підготовки, які використовуватимуть свої знання під час міжнародного співробітництва.

Викладання блоків прикладних дисциплін з набуттям і закріпленням курсантами і слухачами професійних навичок (зокрема іншомовних спеціальних навчань і вчень) забезпечується досвідченими атестованими фахівцями спеціальних кафедр за безпосередньої участі практичних іноземних працівників.

Знання іноземних мов – це не лише можливість вдалого працевлаштування чи просто можливість вільного пересування Європою і світом, насамперед – це зміна світогляду. Сьогодні неможливо уявити вищу професійну освіту без якісної іншомовної підготовки. Виклики сучасного світу спонукають нас до перегляду й удосконалення пріоритетів та напрямів професійної підготовки майбутніх поліцейських і фахівців правової сфери, до формування необхідних навичок, серед яких особливе місце посідає знання іноземної мови.

Отже, сподіваємося, що спільними зусиллями зарубіжних партнерів, депутатського корпусу, урядовців, керівників зацікавлених відомств ми спроможні забезпечити системну роботу щодо реалізації державної іншомовної політики в освітянській і науковій сферах. Готові до обговорення можливих варіантів коригування і розширення формату такої співпраці.

Бажаємо всім учасникам заходу плідної роботи, активного обміну думками, досвідом та здобутками.

Дякую за увагу й бажаю всім творчих успіхів і наснаги.

Балацький В.С.,
курсант взводу ПМПМ-17-2
ФПМ, УДФС України

Ганенко Р.В.,
курсант взводу ПМПМ-17-2
ФПМ, УДФС України

Науковий керівник:
Ковалинська І.В.,
кандидат педагогічних наук ,
доцент кафедри сучасних
європейських мов УДФС
України, доцент

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Стрімкі та кардинальні зміни, що відбуваються в українському суспільстві, досягнення в галузі теорії та практики вивчення англійської мови ставлять перед системою освіти в Україні необхідність оновлення змісту та методів застосування інноваційних технологій у викладанні іноземної мови. Освіта повинна відповідати сучасним потребам та реаліям, використовувати не лише напрацювання та досвід минулих літ, але і впроваджувати сучасні технології, розробляти актуальні методи та методики викладання. «У глобалізованому світі методи вивчення і викладання іноземних мов повинні бути краще пристосованими до постійно змінних потреб та умов тих, хто вивчає мову. Нові технології відкривають величезні можливості для посиленої індивідуалізації навчання» [1]

Актуальність даного дослідження полягає у розгляді можливості використання сучасних технологій у викладанні іноземних мов.

Останнім часом помітно зросла кількість досліджень, предметом яких стало використання інформаційно-комунікативних технологій у навчальному процесі. Цій темі в Україні присвячені дослідження таких науковців, як В.Биков, Я.Булахова, О.Бондаренко, В.Заболотний, Г.Козлакова, О.Міщенко, О.Пінчук та ін. Розробкою і впровадженням у навчальний процес нових інформаційних технологій активно займаються такі дослідники як, Г.Баранова, Н.Гез, В.Гузеев, Е.Дмітарева, О.Кузнєцова, О.Кулькіна, В.Кумарін, Б.Лapidус, С.Логачевська, М.Ляховицький, Ж.-П. Мартан, Н.Мойсеюк С.Новіков, І.Підласий, Л.Подимова, Е.Полат Т.Полілов, О.Савченко, Г.Селевко, В.Сластьонін, О.Тарнопільський, Л.Цветкова та багато ін.

Сучасні технології в освіті – це професійно-орієнтоване навчання іноземної мови, проектна робота в навчанні, застосування інформаційних та телекомунікаційних технологій, робота з навчальними комп'ютерними програмами з іноземних мов (система мультимедіа), дистанційні технології в навчанні іноземних мов, створення презентацій в програмі PowerPoint, використання інтернет-ресурсів, навчання іноземної мови в комп'ютерному середовищі (форуми, блоги, електронна пошта), новітні тестові технології (створення банка діагностичних матеріалів з курсу навчального предмета «Іноземна мова» для проведення комп'ютерного тестування) [2].

Змістовна основа масової комп'ютеризації освіти безумовно, пов'язана з тим, що сучасний комп'ютер є ефективний засіб оптимізації умов розумової праці взагалі, в будь-якому його прояві [3]

Варто зазначити, що основою Всесвітньої Мережі є спілкування, яке забезпечує безпосередній зв'язок з носіями мови через листування з ровесниками з інших країн, створення і проведення спільних телекомунікаційних проектів, участь у текстових і голосових чатах, читання гіпертекстової інформації за фахом, використання он-лайн словників та багато іншого. Інтернет також дає можливість спілкуватися з зарубіжними ровесниками у віртуальному вигляді. Величезна популярність соціальних мереж, веб-сайтів створила нові можливості для оволодіння англійською мовою. Досягнення в технології означають, що сьогодні, студенти можуть легко спілкуватися з іншими студентами на практиці, яка сприяє опануванню мови, набуттю комунікативної компетенції та мотивації. З появою сайтів соціальних мереж, потокового відео, блогів, підкастів і wikis, сьогоднішні можливості можна вважати революційними, де технологія лежить в самій серцевині [4].

Слід врахувати, що методичні переваги навчання іноземній мові за допомогою мультимедійних засобів свідчать, що цей метод має більший ступінь інтерактивного навчання, дає можливість обирати темп та рівень завдань, покращує швидкість засвоєння граматичних конструкцій та накопичення словникового запасу. Також до безумовно технічних переваг цього методу можна віднести можливість використання інтерактивних відео- та аудіо роликів при навчанні усному мовленню. Демонструючи схеми, фото та малюнки за тематикою мовного спілкування, реалізується принцип наочності. Запровадження мультимедійних технологій створює умови для інтерактивного спілкування, що на сьогоднішній день є найважливішою складовою навчального процесу. Використовуючи мультимедійні технології викладач може подати інформацію в абсолютно новій та ефективній формі, зробити її більш повною, цікавою та наближеною до тематики спілкування, що вивчається. [5, с.137]

Ставицька І.В. пропонує різні способи застосування засобів мультимедіа в навчальному процесі, серед яких: використання електронних

лекторів, тренажерів, підручників, енциклопедій, розробка ситуаційно-рольових та інтелектуальних ігор з використанням штучного інтелекту, моделювання процесів і явищ, забезпечення дистанційної форми навчання, побудова систем контролю й перевірки знань і умінь студентів (використання контролюючих програм-тестів), створення і підтримка сайтів навчальних закладів, створення презентацій навчального матеріалу, здійснення проєктивної і дослідницької діяльності студентів тощо [6].

Таким чином, на сучасному етапі в Україні поширюється використання автоматизованих навчальних курсів вивчення іноземних мов. Але варто використовувати їх лише як допоміжний засіб у викладанні іноземної мови. Особливо корисним є їх використання на етапі ознайомлення студентів з новим мовним матеріалом, новими зразками, а також на етапі тренування. Студенти мають можливість тренувати правопис, вивчати лексичний матеріал, удосконалювати розуміння аудіотексту, розвивати техніку читання, вивчати граматику, тренувати вимову [7].

Отже, на сучасному етапі розвитку науки в Україні можна напевно сказати, що часи, коли достатнім доказом опанування мови було вміння перекладати з іноземної мови та навпаки адаптованих, не автентичних текстів вже пройшли. В умовах реформування вищої школи мають змінюватися також і освітні технології викладання іноземних мов. Залучення сучасних технологій у процес вивчення іноземної мови значно розширює та урізноманітнює програму, надає доступ до різноманітних матеріалів, розширює мотивацію студентів до навчання, надаючи їм можливість працювати над мовою у зручному для них темпі, сприяючи, таким чином, індивідуалізації навчання та ефективному оволодінню іноземною мовою [8].

Список використаних джерел

1. Приходько Д.С. Інтеграція сучасних технологій у процес вивчення та викладання іноземних мов / Д.С.Приходько // Матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної конференції “Сучасні підходи та інноваційні тенденції у викладанні іноземних мов” (13-14 березня 2014р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <<http://interconf.fl.kpi.ua/ru/node/1282>>.

2. Альошина О.М. Сучасні методи та технології викладання іноземних мов у ВНЗ / О.М.Альошина // Вестник НТУ “ХПИ”: Проблеми та перспективи формування національної гуманітарно-технічної еліти. – 2012. – №30. – С.242-247

3. Стрельчук Л.І. Сучасні технології у викладанні англійської мови / Л.І.Стрельчук // Матеріали з педагогічної конференції чи семінару. Передовий педагогічний досвід [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <<http://www.ukrreferat.com/index.php?referat=81356>>.

4. Дроздович Н.Ю. Використання соціальних мереж для вивчення англійської мови технічного спрямування / Н.Ю.Дроздович // Матеріали ІХ

Міжнародної науково-практичної конференції “Сучасні підходи та інноваційні тенденції у викладанні іноземних мов”, 13-14 березня 2014. – м. Київ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <<http://interconf.fl.kpi.ua/node/1258>>.

5.Чередніченко Г.А. Мультимедійні технології у процесі викладання дисципліни «іноземна мова» у вищих технічних навчальних закладах / Г.А.Чередніченко, Л.Ю.Шапран, Л.І.Куниця // Наукові записки. Серія: Педагогіка. Тернопільський національний педагогічний університет ім.В.Гнатюка. – 2011. – №4. – С.134-138

6.Ставицька І.В. Інформаційно-комунікаційні технології в освіті / І.В.Ставицька [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті: <<http://confesp.fl.kpi.ua/node/1103>>.

7. Давиденко Ю.Є. Програми з електронного листування як засіб формування мовленнєвих компетенцій / Ю.Є.Давиденко, М.Ю.Онищенко // Вісник ХПУ ім.В.Н.Каразіна. Серія: Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти на сучасному етапі. – 2008. – Випуск 12. – С.98-103

8. Колонута Д. К. Сучасні технології у викладанні іноземних мов : / Колонута Д. К. – Науковий вісник Ужгородського національного університету.

Богуцький В.М.,

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри іноземних мов

Національної академії внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАЛЬНОЇ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ПРАВНИКІВ

Незаперечним є той факт, що юридичний переклад має безпосередній стосунок до обміну науково-практичною інформацією, інформаційного процесу й пізнавальної діяльності.

Виникає питання, чи повинен фахівець із права вміти перекладати юридичні тексти, якщо сьогодні існує безліч комп'ютерних програм-перекладачів, які сприяють швидкому перекладу іншомовних текстів. Проте, ми можемо відповісти однозначно "Так". По-перше, хоч якими корисними би не були існуючі електронні версії словників, вони не містять всієї необхідної інформації, з точки зору вузької спеціалізації. По-друге, комп'ютерна технологія розвивається настільки стрімко, і, відповідно, потреби користувачів комп'ютерних систем ростуть настільки швидко, що фахівці в галузі обчислювальної лінгвістики не мають можливості чекати серйозних звершень у галузі теоретичної лінгвістики, зокрема семантики, і

змушені шукати власні шляхи розв'язання проблем, що ускладнюють розвиток систем, націлених на обробку текстів природною мовою. Мащини, які намагаються аналізувати текст іноземною мовою, далеко не завжди можуть розібратися в значеннях традиційно багатозначних слів, не говорячи вже про відтінки значень. Морфологія похідних слів має важливе значення для перекладацьких програм, однак, опора на неї може призвести до втрати окремого значення слова.

Навчання іноземної мови в немовних вишах на всіх етапах відбувається в поєднанні з перекладом. Як відомо, переклад іншомовних текстів не розглядається в юридичному виші як мета навчання. Переклад усюди залишається як засіб оволодіння мовним матеріалом, як спосіб, і до того ж єдиний спосіб контролю розуміння тексту й усіх форм роботи з ним. Разом з тим, від етапу до етапу, навчання перекладу поступово набуває характеру відокремленого виду роботи над текстом. І це особливо актуально в сучасному інформаційному суспільстві, де текст через засоби нових інформаційних технологій є основною формою комунікації.

Існуючі традиційні методики навчання іноземної мови у вищому навчальному закладі орієнтовані переважно на розмовну мову й містять загальнонавчальну лексику, але її знання виявляється не зовсім достатнім для читання й розуміння спеціальних юридичних текстів, що характерні своєрідним набором лексичних засобів і синтаксичних конструкцій.

Риторична програма юридичного тексту зазвичай буває досить чітко виражена за допомогою маркерів риторичної ситуації, які спрямовують увагу читача при розумінні юридичного тексту в потрібне русло. І тому навіть не дуже досвідчений в іноземній мові фахівець, з деяким досвідом читання оригінальної літератури, може зрозуміти, про що йде мова, але з іншого боку це не означає, що він може зрозуміти всі нюанси ставлення автора до темий думок колег, для цього необхідна рефлексія й певні техніки розуміння.

Традиційно в процесі розуміння виділяють: семантичне, когнітивне розуміння та розуміння через розпредмечування. На першому етапі йде семантизація лексичного наповнення повідомлення. Практично в будь-якій науковій статті міститься нова інформація, яка складає основу для подальшого розвитку певної галузі науки й техніки, саме вона і пробуджує рефлексію реципієнта, сприяє його виходу в рефлексивну позицію, тобто в такий стан, коли людина відчуває себе такою, що розуміє. Вихід в рефлексивну позицію дає читачеві можливість не тільки зрозуміти загальний зміст статті, а й вловити всі нюанси сенсу.

Ініціація процесу семантизації може ускладнюватися термінологічними бар'єрами, які досить поширені в науці, особливо у вузьких її галузях, де низка термінів практично не має еквівалентів в іншій мові.

На сьогодні особливо підвищується інтерес до термінології й термінологічних проблем, і це не випадково. В епоху становлення нової інформаційної парадигми й розвитку штучного інтелекту, комп'ютеризації спілкування та інтеграції науки і техніки, поява нових термінів відбувається швидше, ніж будь-коли в історії людства. За деякими даними, понад 90% нових слів, що з'являються в сучасних лексиконах, становить саме спеціальна лексика. На наше глибоке переконання, саме лексика виявилася основною проблемою у викладанні іноземних мов і, зокрема, в навчанні професійної комунікації.

Навчання, яким би воно не було (традиційним, дистанційним, комп'ютерним, варіативним, розвивальним), завжди залишається навчанням і, отже, його організатори повинні сформулювати мету і чітко визначити – кого вчити, чому вчити, як вчити.

Таким чином, виходячи з мети навчання іноземної мови – формування комунікативної компетентності, що включає перекладацьку готовність, мається на увазі, що випускники повинні володіти цілою низкою вмінь і навичок, що дозволяють їм використовувати іноземну мову, як у професійній діяльності, так і для подальшої самоосвіти.

Василенко О.В.,

*кандидат педагогічних наук, доцент
професор кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ*

НАВЧАННЯ ІНОШОМОВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В СИСТЕМІ ОСВІТИ ДОРΟΣЛИХ

Сучасні вимоги до будь-якого фахівця перш за все потребують від нього бути активним учасником всіх глобалізаційних процесів, тобто бути плідним учасником міжкультурної комунікації та мати необхідні комунікативні спроможності в сферах професійного спілкування, навички практичного володіння іноземною мовою в різних видах мовленнєвої діяльності та бути спроможними при потребі оволодіти новітньою інформацією через іноземні джерела.

Необхідність взаєморозуміння та співробітництва у професійних питаннях з громадянами Європи і світу в цілому, важливість представляти свою державу перед світовим науковим співтовариством вимагає від фахівців будь-якого профілю наявності високого рівня знань з іноземної мови та формування в них іншомовної комунікативної компетентності як складника професіоналізму.

Зазначене актуалізує потребу для кожного фахівця вільно володіти іноземною мовою, зокрема мовою міжнародного спілкування – англійською.

Отже, у зв'язку з розширенням співпраці з іноземними партнерами у багатьох сферах життєдіяльності людини, вивчення або удосконалення іноземної мови в наш час, як ніколи, стає актуальним. У цьому ж процесі неможливо досягти успіху без знання і врахування особливостей оволодіння іноземною мовою фахівцем як дорослою особою із сформованими мотивацією, стилем і прийомами навчальної діяльності.

З одного боку, при вивченні іноземної мови зріла людина керується чітким усвідомленим бажанням досягти поставлених цілей, з іншого – у процесі навчання у дорослих часто виникають певні труднощі, пов'язані або з негативним попереднім досвідом навчання, або з низькою самооцінкою чи періодичною втомою внаслідок професійних і сімейних обов'язків. Людина у дорослому віці намагається не просто запам'ятати, прийняти інформацію як даність, їй потрібно зрозуміти, проаналізувати і систематизувати нові знання, що вимагає більше зусиль, терпіння і мотивації. А, по-друге, у дорослих часто виникає необхідність вивчення мови в максимально короткій термін, щоб вони могли швидше вибудувати для себе «систему» нової мови.

Кожна людина, що вивчає іноземну мову в зрілому віці, стикається з певними труднощами, а саме:

- психологічними, оскільки відсутня щоденна природна потреба і, відповідно, практика використання іноземної мови в реальному житті, а тому - низька результативність і зниження бажання продовжувати навчання. До того ж, дорослому потрібні значно більші зусилля, ніж дитині, бо психічні процеси більш стабільні і витрачається більше часу і сил на навчання, вивчення іноземної мови потребує запам'ятовування великої кількості правил, лексичних одиниць, розумової гнучкості та пластичності для правильного використання цих правил;

- територіальними – віддаленість країн, мова яких вивчається, їх важко доступність, відсутність можливості регулярної практики мови як засобу мовленнєвої діяльності, наприклад, при спілкуванні з носіями мови, регулярному перегляді інформаційних програм, як це відбувається в зарубіжних країнах;

- соціокультурними – наявність елементів іншої, «чужої» культури, відсутніх в культурі рідної країни, які важко зрозуміти і сприйняти[2].

Узагальнивши досвід роботи з дорослими багатьох педагогів-практиків, можна виділити такі специфічні особливості навчання дорослих, зокрема іноземних мов:

– маючи певний життєвий досвід, доросла людина вважає себе самостійною особистістю, здатною контролювати свої дії і керувати ними;

– приймаючи рішення вчитися, дорослі люди мають мотивацію, яка повинна забезпечити вирішення професійних і життєво важливих питань;

– знання, які отримують дорослі, повинні бути безпосередньо пов'язані з їх вже набутим життєвим досвідом;

– дорослі люди висувають підвищені вимоги до якості навчання і прагнуть досягти результатів якнайшвидше, щоб застосувати отримані знання на практиці, в іншому випадку великий відсоток того, що вони вивчали, забудеться;

– для дорослих людей навчання краще проводити в неформальній атмосфері, в якій вони краще сприймають нові знання (наприклад, можна під час занять дозволити слухати викладача з чашкою кави);

– оскільки дорослі люди негативно сприймають критику в процесі навчання, тому оцінювати їх не рекомендується; педагог повинен дати їм потрібні знання і надалі допомагати і направляти їх до самостійного навчання.

– дорослі не потребують того, щоб їх зацікавлювали, вони самі знають, що їм потрібно;

– для більш ефективного засвоєння матеріалу педагоги повинні використовувати активні методи навчання, залучаючи слухачів і викликаючи їх на розмову, участь у дискусіях.

Слід використовувати різноманітні методи вивчення мови із залученням, по можливості, різних видів пам'яті: зорової, слухової, моторної, логічної. Чим більше різних видів пам'яті використовуються одночасно, тим легше проходить процес запам'ятовування.

На наш погляд, в системі навчання дорослих іноземних мов доцільно використовувати загальні принципи засвоєння іноземної мови, сформульовані А. Леєнтьєвим, а саме: комунікативний, когнітивний і особистісний [1, с. 338]. Комунікативний принцип – це принцип, що забезпечує спілкування як систему цілеспрямованих і мотивованих процесів, в ході якого відбувається взаємодія людей. Когнітивний принцип передбачає оволодіння мовою як «будівельним матеріалом» картини і образу світу. Мова розуміється як система значень, що актуалізується в образі світу або в процесах породження і сприйняття мови. Особистісний принцип відповідає за перенесення навичок і вмінь, отриманих у процесі навчання, в реальне спілкування, його реалізація передбачає створення ситуацій реального спілкування, врахування індивідуальних стратегій і стилів тих, хто навчається, їх інтересів.

Отже, вивчення іноземних мов – це складний процес, під час якого отримані знання та вміння не можуть бути збережені відразу і назавжди, а потребують постійної практики і тренування. Крім того, при навчанні дорослих іноземних мов важливо підбирати спеціальні науково-обґрунтовані засоби і методики навчання, враховуючи їх загальні психологічні та індивідуальні особливості.

Список використаних джерел

1. Леонтьев А.А. Язык и речевая деятельность в общей и педагогической психологии. Избранные психологические труды. М., Воронеж: МПСИ, НПО «МОДЭК», 2001. 448 с.

2. Старкова Д. А., Польшина Г. В. Психолінгвістическіє особенності обучення взрослых иностранному языку. URL:<http://cyberleninka.ru/article/n/psiholingvisticheskie-osobennosti-obucheniya-vzroslyh-inostrannomu-yazyku>.

Velikay A. O.,
Secondyear cadet ESIN №3 of the
National Academy of Internal Affairs
Language advisor Ph D.
Loputko O.A.

INNOVATIVE TECHNOLOGIES AND RESOURCES AT TEACHING OF FOREIGN LANGUAGES

"The most important thing is to instill taste and love of science: otherwise, we educate simply donkeys loaded with book wisdom"

M. Monthen

A developing society needs modern educated, ethical, hard-working people who can independently make responsible decisions in a situation of choice, predicting possible consequences, are capable of cooperation, are characterized by mobility, activity, have a developed sense of responsibility for the fate of the country. In the twenty-first century, a clear social order for foreign languages is formed.

Learning material is easier to learn and is stored for a long time in memory if the student doesn't passively perceive the information and actively participates in

the study of the material. Qualitative language training is possible only with the use of modern innovative educational technologies.

The purpose of the work is to reveal the role and significance of innovative technologies, methods of teaching disciplines of the humanitarian cycle, in particular foreign languages, to determine the most effective methods and forms of educational work.

Methods of teaching a foreign language are constantly evolving, especially with advances in technology.

Modern methods:

1. One of the modern methods is the use of computer technology in the study of a foreign language, which opens up access to new sources of information for students, increases their motivation to receive information in a foreign language, increases the efficiency of independent work, gives new opportunities for creativity.
2. In a foreign language lesson using the Internet, you can solve a number of didactic tasks: to develop skills and reading skills, using the materials of the global network; improve writing skills; replenish vocabulary of students; to motivate students to learn English.
3. The methodological advantages of teaching a foreign language with multimedia means that this method has a greater degree of interactive learning, allows you to choose the pace and level of tasks, improves the speed of learning grammatical constructions and the accumulation of vocabulary. The technical advantages of this method, of course, include the use of interactive video and audio clips when learning oral speech. By demonstrating schemes, photos and drawings on the subject of linguistic communication, the principle of visibility is realized. Interactive whiteboard (IWB) is best suited for this method. This allows you to save and print notes written on a blackboard, play audio listening tasks, use the screen as a slideshow for presentations, access to the Internet, and more.
4. One of the technologies that provides person-oriented teaching is the method of projects, as a way to develop creativity, cognitive activity, independence. The design form of work is one of the topical technologies that allow the student to apply knowledge accumulation on the subject. Students expand their horizons, the borders of language proficiency, gaining experience from the practical use of it, learn to listen to a foreign language and hear, understand each other while protecting projects. They work with reference literature, dictionaries, computer, thus creating the possibility of direct contact with the authentic language, which doesn't allow language learning only through the textbook in the classroom.
5. At this time communicative, interactive, authentic communication, language learning in a cultural context, autonomy, and humanization of learning are prioritized. These principles make it possible to develop intercultural competence

as a component of communicative ability. The ultimate goal of teaching foreign languages is to study free orientation in a foreign language environment and the ability to respond adequately in different situations, that is, communication. In order to teach communication in a foreign language, you need to create real, real life situations that will stimulate the study of the material and produce adequate behavior. This error is trying to fix the new technology.

Thus, we can conclude that innovative methods of learning foreign languages based on a creative approach, help to fully disclose the potential of students and promote the development and self-improvement of the educational and communicative process.

References

1. Yakovleva T. V. Use of innovative technologies in the study of English. URL: https://ru.osvita.ua/school/lessons_summary/edu_technology/21519/
2. Modern approaches to foreign language learning, ways to integrate schools and universities. Materials of the II International Conference. -Harkov, 2011
3. Shaitan V.M. "Use of innovative technologies in English lessons" .

Галдецька І.Г.,

*кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри іноземних мов*

Національної академії внутрішніх справ

РОЛЬ ПІДРУЧНИКА В ПРОЦЕСІ ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Іншомовна складова програми підготовки працівників правоохоронних органів відіграє важливу роль в процесі сучасної вищої освіти за професійним спрямуванням. Це викликано декількома причинами:

- випускникам немовних вищих навчальних закладів необхідно володіти термінологією в сфері професійної діяльності;
- вміти працювати з іншомовною довідковою літературою та Інтернет джерелами за фахом;
- брати участь в наукових дискусіях;
- готувати презентації та доповіді на професійні теми.

В процесі сучасної іншомовної підготовки майбутні правоохоронці повинні не тільки оволодіти мовними засобами, а й навчитися

використовувати їх для ефективного вирішення завдань за своєю спеціальністю.

Іноземна мова розглядається як засіб придбання та поглиблення фундаментальних знань за основним фахом. Таким чином, однією з ключових цілей іншомовної освіти є розвиток професійної комунікації, яка на практиці не завжди успішно реалізується.

Одне з протиріч розглядається між цілями навчання професійному спілкуванню, що полягає в розвитку професійної комунікативної компетенції і методичними принципами, що лежать в основі розробки навчальних посібників і курсів, які використовуються як основний засіб навчання спілкуванню в сфері професійної комунікації.

Підручник розглядається як основний засіб навчання іноземної мови і займає провідне місце в сучасній методиці викладання іноземних мов, а також є інформаційною моделлю, яка обумовлена цілями і завданнями, відображає теорію, методику і зміст навчання.

Сучасний підручник в процесі іншомовної підготовки працівників правоохоронних органів повинен не тільки включати в себе зміст різних видів професійної діяльності, а й коло знань, умінь, навичок, загальної культури і досвіду діяльності людини, що активно сприяє формуванню інформаційно-комунікативної компетенції тих, хто навчається.

Таким чином, основна функція підручника полягає в залученні здобувачів вищої освіти до навчально-пізнавальної, наукової і майбутньої професійної діяльності.

Це дає зрозуміти, що в основі сучасного підручника, призначеного для професійної підготовки майбутніх правоохоронців, лежать комунікативні цілі і технології навчання, а також пізнавальна, розвиваюча, професійно-орієнтована і особистісно-мотивована концепції навчання.

Підручник в системі іншомовної підготовки майбутнього фахівця виконує три основні дидактичні функції навчання: освіта, виховання і розвиток особистості.

Матеріали для іншомовного навчання повинні оновлюватися кожні 5-7 років, так як необхідно враховувати його відповідність цілям навчання, конкретного адресата курсу (вік, рівень підготовки, мотивація, етап навчання), професійно-орієнтовану спрямованість, можливість індивідуалізації навчання, особистісно-орієнтований характер матеріалу, тимчасові параметри курсу навчання, вимоги матеріального забезпечення та ін.

Важливу роль відіграє правильне читання термінів в рамках конкретної правової спеціальності. На жаль, на сьогоднішній день читання текстів за фахом перестало бути основною метою навчання іноземних мов в

немовних вищих навчальних закладах. Таким чином, можна зробити висновок про те, що підручник, як основний засіб іншомовної підготовки майбутніх правоохоронців, перш за все, повинен відбивати зміст підготовки за конкретним напрямком.

У деяких випадках підручник служить фундаментом для основної мовної інформації і практики, яку отримують в процесі професійної підготовки. Навчальні посібники забезпечують основу змісту занять, співвідношення навичок, які викладаються і видів мовної практики, в якій беруть участь ті, хто навчаються. В інших ситуаціях, підручник може служити головним чином допоміжним засобом викладання. Більшість методик викладання іноземної мови, які використовуються сьогодні по всьому світу, не можуть застосовуватися без широкого використання підручників. Таким чином, вивчення того, як використовувати і адаптувати підручники є важливою частиною професійної ерудиції викладача.

Автору навчального посібника необхідно враховувати той факт, що матеріал підручника повинен відповідати основним цілям навчання і дозволяти досягти певного рівня іншомовних професійних знань і умінь. Тому автору необхідно дотримуватися системи викладу професійно-орієнтованого тексту, актуальності проблем «правого світу» і досягнення наук в цілому.

Таким чином, створення профільних навчальних посібників з іноземної мови, які відповідають вимогам сучасних фахівців немовних напрямків, стає важливим аспектом в системі вищої освіти за професійним спрямуванням і є одним з ключових моментів в процесі формування інформаційно-комунікативної компетенції майбутніх правоохоронців.

Список використаних джерел

1. Тарнопольський О. Б. Експерієнційне навчання англійської мови для спеціальних цілей у немовному ВНЗ та основні види навчальної діяльності у такому навчанні / О. Б. Тарнопольський // Лінгвістичні та методичні проблеми навчання мови як іноземної: матеріали VIII Міжнародної наук.-прак. конф. – Полтава, 2010. – С. 481-483.

2. Brinton D. M. Content-based second language instruction / D. M. Brinton, M. A. Snow, M. B. Wesche. – New York: Newbury House Publishers, 1989. – 241 p.

Галка Ю. М.,
викладач кафедри іноземних мов,
Національна академія внутрішніх справ

ЗНАЧЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ ПРАВООХОРОНЦІМ І ЮРИСТАМ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Використання Інтернет-ресурсів у процесі вивчення та навчання іноземних мов стає невід'ємною частиною навчального процесу як в аудиторії, так і в поза аудиторній діяльності студентів. Мета навчання іноземних мов у вищому навчальному закладі- це комунікативна діяльність студентів, тобто практичне володіння іноземною мовою з урахуванням їхньої майбутньої спеціальності. А завдання викладача- активізувати діяльність кожного студента у процесі навчання.

Використання таких нестандартних форм роботи викладача, як комп'ютерні програми та Інтернет-технології, а також навчання у співробітництві та проектна методика, дозволяють вирішити ці завдання.

Новітні інформаційні технології дозволяють студентам мати доступ до широкого спектру сучасної інформації з метою розвитку професійної та інформаційної компетенції, професійного мислення іноземною мовою, сприяють зростанню рівня мотивації до вивчення навчального предмету.

Безпосереднє навчання іноземної мови з використанням Інтернету повинно відповідати наступним принциповим положенням:

- самостійна практика кожного студента;
- керівництво викладача через інтерактивність;
- колективність занять;
- різноманітність колективної діяльності.

Крім того, робота з Інтернет - ресурсами має базуватися на наступних методичних принципах:

- комунікативність;
- усвідомленість;
- опора на рідну мову;
- наочність;
- позитивний емоційний фон.

Порівнюючи друковані навчальні матеріали, аудіо- та відеокурси, слід зазначити, що Інтернет, як навчаюче середовище, має цілу низку переваг:

- доступність величезного обсягу різноманітної тематичної інформації;
- негайне реагування у вигляді зворотнього зв'язку;

– комплексний вплив на канали сприйняття інформації за рахунок одночасного використання абстрактно-графічної наочності, друкованих та озвучених текстів, художніх фільмів(мовою оригіналу), репортажів про поточні актуальні новини.

– індивідуалізація навчання та самоосвіта(можливість необмеженої кількості разів звертатися до довідкової інформації та до завдань, що виконуються).

Інтернет – технології навчання не лише значно збагачують зміст навчання, але й забезпечують аудіовізуальну наочність вживання мовних зразків реальної комунікації.

З точки зору дидактики, Інтернет - ресурси є: поліфункціональними, інтерактивними і багатоманітними щодо режимів і форм роботи.

Відносно того, хто навчається, Інтернет виконує кілька функцій, виступаючи в якості:

- того, хто навчає(викладача/репетитора)
- експерта;
- партнера по комунікації.

Впровадження нових інформаційних технологій у навчальний процес дозволяє підвищити якість та ефективність підготовки спеціалістів, дає можливість здійснювати диференційований підхід до навчання студентів з урахуванням їхніх індивідуальних особливостей. Засоби нових інформаційних технологій дозволяють здійснювати взаємодію між викладачем та студентом у діалоговому режимі. Така взаємодія полегшує процес обміну інформацією.

Горбач О. В.,

кандидат філологічних наук

доцент кафедри іноземних мов

Національної академії внутрішніх справ

СПЕЦІАЛЬНА ЛЕКСИКА ЯК ОБ'ЄКТ ЛІНГВІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Оволодіння будь-якою професією завжди супроводжується оволодінням відповідною термінологією, тобто сукупністю термінів, які пов'язані один з одним на понятійному, лексико-семантичному, словотвірному та граматичному рівнях [1, с. 5].

При визначенні складу спеціальної лексики у межах дисципліни "Фахова іноземна мова" варто звернутися до термінологічних досліджень. Принципову відмінність усіх розрядів спеціальної лексики від загальної вчені вбачають у іншому типі зв'язку з поняттям та предметом номінації. Спеціальна лексика характеризується або підсиленням зв'язку "слово-поняття", або підсиленням зв'язку "слово-об'єкт номінації"[4, с. 42]. До спеціальної лексики поряд з онімами (власні назви з термінологічним значенням) та номенами (номенклатурні позначення) належать також терміни, під яким розуміється слово (або словосполучення), що являє собою єдність звукового знаку та пов'язаного з ним відповідного поняття у системі понять певної галузі науки та техніки. Цікавим, на нашу думку, видається визначення Г.О. Винокура, сформульоване ще у 30-тих роках ХХ століття. Вчений писав, що терміни не є особливими словами, а є словами з особливою функцією [2, с. 27].

Мова права поряд з іншими спеціальними мовами базується на лінгвістичних законах загальнонаціональної мови, однак головною її відмінністю від інших спеціальних мов є наявність юридичної термінології. Оскільки основна функція права як регулятора правовідносин поширюється на різні сфери суспільного життя, то у його лексичному складі поряд зі спеціальною юридичною термінологією функціонують терміни інших галузей науки та техніки, а також лексика повсякденного спілкування.

Відповідно до загальної класифікації термінів, представленої у сучасних дослідженнях сфери права, усі терміни цієї галузі поділяють на загальноповживані та спеціальні. Так звані загальноповживані терміни використовуються у загальновідомому розумінні, тому сприймаються комунікантами як прості та зрозумілі.

Спеціальні терміни поділяються на спеціальні неюридичні та спеціальні юридичні терміни. [5, с. 178]. На думку вченого-лінгвіста, спеціальними юридичними є терміни, введені до складу юридичної лексики законодавцем та юридичною доктриною, а також терміни, які використовуються для називання певного юридичного поняття.

Спеціальними неюридичними термінами є функціонуючі у юридичній науці та практиці терміни, запозичені з інших галузей науки (економіка, біологія, медицина, техніка тощо) та створені у їх лексичних складах для найменування відповідних понять. Потреба у їх використанні в межах юридичної лексики пояснюється передусім однозначністю таких термінів. Включаючи такі терміни до свого активного лексичного складу, юристи повинні дотримуватися такого правила: спеціальні неюридичні терміни вживаються у значенні, закріпленому за ними тою галуззю знань, звідки вони запозичені до юридичної термінології.

Сучасні вчені-лексикологи вказують на актуальну тенденцію входження термінів до сфери загальнонавчаної лексики [3, с. 211]. Входження наукових термінів до мови повсякденного спілкування та термінологізація слів повсякденної мови є яскравим свідченням того, що юридична наука Німеччини перебуває у нерозривних зв'язках із загальним політичним, економічним, соціальним та культурним розвитком сучасного німецькомовного суспільства. Ці процеси пояснюються також його історичними особливостями розвитку, загальним рівнем освіченості комунікантів, а також характером зв'язків між наукою, зокрема юриспруденцією, та іншими сферами суспільного життя людей.

Список використаних джерел

1. Головин Б.Н., Кобрин Р.Ю. Лингвистические основы учения о терминах : монография. Москва, 1987. 105 с.
2. Лейчик В.М. Терминоведение: предмет, методы, структура : монография. Москва : Издательство ЛКИ, 2007. 256 с.
3. Медведева Е.В. Лексикология немецкого языка: Лекции, семинары, практические занятия : учеб. пособ. Москва : "Либроком", 2009. 448 с.
4. Суперанская А.В., Подольская Н.В., Васильева Н.В. Общая терминология: Терминологическая деятельность : монография. Москва : УРСС Эдиториал, 2005. - 256 с.
5. Толстик В.А. Проблемы классификации юридической терминологии. *Актуальные проблемы экономики и права*. 2013. №2. С. 176-182.

Греков Р. Д.

*курсант взводу ПМПП-17-2
ФПМ, УДФС України*

Греян А. А.

*курсант взводу ПМПФ-17-1
ФПМ, УДФС України*

Науковий керівник:

Ковалинська І.В.,

*кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри сучасних
європейських мов УДФС
України, доцент*

ВПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ

В умовах сучасного полікультурного суспільства здатність до комунікації є однією з основних умов успішної діяльності правоохоронного фахівця. Євроінтеграційні процеси зумовлюють необхідність вивчення англійської мови на якісно новому рівні, адже мова міжнародного спілкування в освітньому просторі не лише має статус нормативної навчальної дисципліни, її знання є критерієм культурного розвитку та професійної компетенції майбутнього спеціаліста. Ці умови зумовлюють необхідність удосконалення методики її вивчення. На сьогодні викладачі іноземної мови в Україні мають змогу використовувати широкий спектр методів викладання. Науковий доробок учених радянського періоду (А. Аракін, Н. Бонк, Г. Лозанов, І. Китайгородська, Є. Пасов, Г. Тер-Мінасова), сучасних вітчизняних і зарубіжних авторів (Н. Баграмова, С. Ніколаєва, О. Пометун, Дж. Уотсон та ін.) є надзвичайно вагомим у контексті сучасних проблем вивчення іноземної мови.

Певні часові відрізки характеризувалися домінуванням різних методів: структурних (граматико-перекладний, аудіолінгвістичний); функціональних (ситуаційне навчання, керована практика); інтерактивних і частково інтерактивних (сугестопедія, “прямий” метод, природний підхід, метод фізичного реагування, метод послідовностей, “мовчазний” метод, метод занурення, комунікативний метод, авторських методик, які з’явилися на їх основі, – метод Догма, метод Каллан та ін [1, с. 35].

Підвищення уваги до успішності вивчення іноземної мови професійного спрямування правоохоронцями, у свою чергу, підкреслює

актуальність роботи у напрямі добору та системного використання таких методів викладання навчальної дисципліни, які б сприяли формуванню навичок грамотного усного та писемного спілкування англійською мовою у курсантів.

У процесі досягнення такої мети виникло ряд труднощів. По-перше, недостатність часу, відведеного на вивчення іноземної мови у ВНЗ; по-друге, особливості життєдіяльності курсантів, коли виконання ними службових обов'язків призводить до недостатності часу на підготовку до навчальних занять; по-третє, низький рівень мотивації до вивчення іноземної мови. Усе це спонукає викладача до перегляду тієї складової навчального процесу, на яку він може здійснити найбільш опосередкований вплив – на методику проведення навчальних занять під час вивчення певної дисципліни.

У процесі аналізу методів викладання іноземної мови необхідно враховувати один важливий аспект. Використання винятково комунікативних методів може привести до проблем. Так, відомі ситуації, коли у тих, хто навчався виключно за такими методами, маючи ґрунтовні навички спілкування, виникали значні труднощі у написанні певних документів. Тобто базові знання граматики та стилістики виявилися недостатніми.

Досягненню такої мети сприятиме використання так званої технології змішаного навчання. Сутність такого навчання полягає в об'єднанні формальних (навчання в аудиторії, вивчення та перевірка матеріалів мовного курсу, написання контрольних робіт, тестування та ін.) та неформальних методів і засобів навчання (спілкування з викладачем за допомогою електронної пошти, проведення інтернет-конференцій та ін.).

Також вагомим аспектом використання даної технології є комбінування різних способів подання навчального з використанням методики управління знаннями [2, с. 143]. Переваги використання цього методу у тому, що він дає змогу у процесі академічного навчання поєднати класичні методи викладання, спрямовані на засвоєння основних граматичних структур англійської мови, розвиток навичок читання та перекладу, та більш сучасні методи, спрямовані на розвиток комунікативних навичок і подолання “мовного бар'єру”.

Таким чином, можна дійти висновку, що використання технології змішаного навчання може бути дієвим шляхом удосконалення викладання іноземної мови у вищих навчальних закладах України, оскільки організація навчальних занять із використанням цієї технології має ряд суттєвих переваг. Найважливішим є те, що вона сприяє рівномірному формуванню базових навичок грамотного читання і письма та комунікативних навичок. Вона допомагає максимально ефективно організувати робочий час викладача,

оптимізувати робочий день тих, хто навчається, сприяти індивідуальній навчальній діяльності курсанта разом із викладачем, організувати постійну взаємодію між членами навчальної групи.

Список використаних джерел

1. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / [наук. ред. українського видання доктор пед. наук, проф. С. Ю. Ніколаєва]. – К. : Ленвіт, 2015. – 273 с.
2. Костина Е. В. Модель смешанногообучения (BlendedLearning) и ееиспользование в преподавании иностранных языков // Известия высших учебных заведений. – Серия : Гуманитарные науки, 2010. – Т. 1 – № 2. – С. 141–144.

Deyma N. S.,
Senior teacher,
National University of State
Fiscal Service of Ukraine

LATIN BORROWINGS IN ENGLISH LEGAL TERMINOLOGY

It is known that borrowing of Latin vocabulary is carried out by means of oral and writing speech; however, most words borrowed from Latin were taken from various documents and books. Latin terms in contemporary legal terminology also represent great significance for the English language as to this day Latin terms are used in legal acts, documents with such Latin stylistic features as: brevity, content, expressiveness. When analyzing modern English Legal terminology, Maksimenko E.S. claims that practically all internationalisms are covered, included into the term system of English. The scientist sums up that 20% of legal terms in English are of Latin origin [2].

Legal English has a lot of borrowings in its terminology. There is a considerable amount of foreign words and phrases in Legal English, which are mainly of Latin origin, called as "latinisms" in linguistic science. The main features of vocabulary borrowings are led by various factors -language and non-language. Language factors are dependent on interaction of definite countries, people and languages. Non-language factors are concerned with economic, political and cultural relations between native speakers of this or that language. Bagiyanyan M.B. establishes the following background of Latin borrowings in

English, Legal English particularly: cultural influence; countries contact: both orally or in writing; interest to study a language; language significance and prestige; historically entrenched interest to the culture of a foreign country; circumstances of social layers' language culture adapting a new word [1, p.36].

The formation source of English Legal terminology was Roman law. The Latin language is primarily a language of Roman law, distinguished by exactness, brevity and clarity. Latin was brought by Roman soldiers, administrative officers, settlers and traders into different parts of increasing Roman Empire. «Latin was the language of new ruling force, the language of government and governance, jurisprudence and legislation, trade and military actions» [2, p.37].

A great number of direct Latin borrowings were introduced into English law from Roman one. Nowadays the English language makes use of Latin legal terms nearly without changing their orthographic structure, but one can notice some changes in word semantics though they are not so significant.

Borrowing from Latin was often done in two stages: first from Latin to French, then from French to English. So, such terms were borrowed as: constitution (from Old French "constitution", from Latin "constitution" - act of settling, settled condition, anything arranged or settled upon, regulation, order, ordinance); judge (from Old French "juge", from Latin "iudex" - one who declares the law); fraud (from Old French "fraude", from Latin "fraudem" - cheating, deceit); evidence (from Old French "evidence", from Latin "evidentia" - proof); legal (from Old French "légal", from Latin "legalis" - pertaining to the law); notary (from Old French "notarie", from Latin "notarius" - shorthand writer, clerk, secretary); "crime" (from Old French "crimne", from Latin "crimen" - charge, indictment, accusation; crime, fault, offense) etc. Thus, Latin can be regarded here as "etymon" - the original form (or meaning) of a word, its source or the main type regarded as right, original and real [1].

To sum up, legal terminology is considered one of the most important components of Legal English the interest to which is growing every year. The role of Latin in the English language formation and development is very significant. Thus, we consider that nowadays one of the conditions of successful professional legal activity is to master the foreign language, mainly its legal terminology.

References

1. Kolarkova O.G., Savina A. A. Latinisms in English legal Terminology // *Baltic Humanitarian Journal*. 2018. T.7. №12 (40).
2. Maksimenko E.S. Osobennosti ispolzovaniya latinskikh terminov v angliyskoy i amerikanskoy yuridicheskoy terminologii // *Edinitsy yazyka i ikh funktsionirovaniye*. Saratov. 2004. Vyp.10. S. 28-30.

3. Oxford Dictionary of Law. 8th edition / ed. by J. Law. Oxford: Oxford University Press, 2015. 704 p.

Dramaretska L. B.,
*Senior Lecturer of the Department
of Foreign Languages,
National Academy of Internal Affairs*

PROBLEM-BASED LEARNING AS A TEACHING METHOD

Modern teaching demands the using of techniques resulting in high level of wide information learned. Such techniques are called interactive ones as teaching is based on mutual activity and discussion when students develop skills in analytical thinking and reflective judgment by reading and discussing complex, real-life scenarios and concerning alternative points of view.

Problem-based learning as a teaching method consists of carefully designed problems that challenge students to use problem solving techniques, self-directed learning strategies, team participation skills, and disciplinary knowledge. These problems are cases and so the technique of such teaching is known as case-study.

Case-study becomes actual method in professional education due to the following tendencies [1]: a) modern education aims rather special competency forming, intellectual activity developing, than getting some knowledge; b) one of the requirements for specialist's competency is ability to behave in optimal way in different situations.

One of case study pros is involvement students to participate in principles definition process through abstracting from specific examples. It develops skills of problem solving, analytical techniques using, acting in controversial situations. Another valuable feature is implementation of problem-based learning, which is a tool for decision making in real life because of demanding not only knowledge but its usage while forming own point of view and solving the problem. As the educational strategy case study is: "... a bridge between theory and practice and between education and work." [2, p.182]

Cases are stories which present realistic, complex, and contextually rich situations and often involve a dilemma, conflict, or problem that one or more of the characters in the case must negotiate. A good case study, according to Professor Paul Lawrence is: "...the vehicle by which a chunk of reality is brought into the classroom to be worked over by the class and the instructor. A good case keeps the class discussion grounded upon some of the stubborn facts that must be faced in real life situations." [3]

Cases range in duration and amount of information and may be considered and analyzed with the use of diverse ways depending on the case per se and the purposes defined. They may be long or short; real or just realistic; include all necessary information to be discussed for solving the main problem or only bits of data for finding the rest (during out of classes studying); demand from student to solve the problem or just define it.

There may be different sources to find the case. The material for a case study can be drawn from instructor's professional experiences, from current events, from historical sources, etc. Whatever the source, an effective case study is one that tells a "real" and engaging story; raises a thought-provoking issue; has elements of conflict; promotes empathy with the central characters; lacks an obvious or clear-cut right answer; encourages students to think and take a position; portrays actors in moments of decision; provides plenty of data about character, location, context, actions; is relatively concise. [4]

There are many variations in how case studies can be utilized, but these steps-recommendations for an instructor provide a general structure for how to lead a case-based discussion:

- Give students full time to read and think about the case. If the case is long, assign it as homework with a set of questions for students to consider.
- Introduce the case briefly and provide some guidelines for how to approach it. Clarify how you want students to think about the case.
- Create groups and monitor them to make sure everyone is involved.
- Have groups present their solutions/reasoning.
- Ask questions for clarification and to move discussion to another level.
- Synthesize issues raised. Be sure to bring the various strands of the discussion back together at the end.[5]

Case studies can be used in any discipline when instructors want students to explore how material they have learned applies to real world situations. This method can be effective teaching tool in course of English for professional purpose. It is possible to present cases as video- or audio material, as well as in reading. Depending on the complexity of material and the students level of English an instructor may duplicate the content.

Cases come in many formats ranging from simple comprehension questions (e.g.: Who are the characters of the case? Where do the events occur? What does every participant do?) to general or detailed description of the case with accompanying data to analyze. Whether to use a simple scenario-type case or a complex detailed one depends on the course objectives.

The usage of case-study method in foreign languages teaching enables to develop students' speech, communicative and creative skills, promotes to improve their learning interest to the discipline and future profession.

References

1. Долгоруков А. Метод case-study как современная технология профессионально-ориентированного обучения [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.vshu.ru/>.
2. Barkley, E. F, Cross, K. P. & Major, C. H. (2005) Collaborative Learning Techniques: A Handbook for College Faculty. San-Francisco: Jossey-Bass. –285 p.
3. Christensen, C. R. (2007) Teaching By the Case Method. Boston: Harvard Business School. [Electronic resource]. – Mode of access:<http://www.hbs.edu/teaching/case-method-in-practice/resources/case-teaching/>.
4. Davis, B. G. (1993) Tools for Teaching. San Francisco: Jossey-Bass. [Electronic resource]. – Mode of access: http://www.cccu.org/filefolder/good_print_resources.pdf.
5. Dunne, D. and Brooks, K. (2004) *Teaching with Cases* (Halifax, NS: Society for Teaching and Learning in Higher Education), ISBN 0-7703-8924-4 [Electronic resource]. – Mode of access: <http://www.bookstore.uwo.ca/>.

Зубенко В.О.,

викладач кафедри іноземних мов

Національна академія внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬО-ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ

Одне з головних завдань освіти в умовах розвитку інформаційного суспільства – навчити студентів використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології. У зв'язку з цим виникає нагальна потреба у прискоренні підготовки викладачів та фахівців у сфері інформаційних та комунікаційних технологій, в оснащенні закладів освіти сучасною комп'ютерною технікою, електронними підручниками тощо.

Впровадження інформаційних технологій як засіб інноваційного розвитку освіти має не тільки позитивне, але й суперечливе. І хоча в кінцевому розумінні інформаційні технології практично завжди

спрацьовують “на позитив”, з означеними суперечностями не можна не рахуватись. Ігнорування будь-якої суперечності може привести до деформації не тільки конкретного результату, але й всієї системи освіти.

Суперечності пов’язані саме з інформаційними технологіями виникли і в системі підвищення кваліфікації. Цілий ряд відомих фірм охоче йдуть на контакт із навчальними закладами, прагнучи просунути свою продукцію на ринок, надаючи методичні матеріали, документацію, програмне забезпечення, тощо. Пропонуються спеціальні університетські програми, що надають суттєві знижки при купівлі продукції. На жаль, ці можливості співпраці в Україні належним чином не використовуються. З одного боку, цьому перешкоджає доступність неліцензійного програмного забезпечення. З іншого, мовні і культурні бар’єри.

До суперечностей впровадження інформаційних технологій можна віднести перетворення переваг інформаційних технологій на свою протилежність. Наприклад, гіпертекст полегшує процес визначення головних смислових елементів теми, що вивчається, дозволяє швидко знайти визначення понять, встановити смисловий зв’язок між ними, але його особливості призводять до того, що дисципліни навчального плану можна вивчати несистематизовано, з будь-якої сторінки. А доступ до необмежених навчальних ресурсів створює для студентів спокусу “кома в кому” переписувати вже готові реферати, контрольні роботи.

До труднощів впровадження інноваційних технологій у вищих навчальних закладах можна віднести також діючий стандарт у вигляді переліку дисциплін нормативної і вибіркової частини навчального плану ВНЗ, який розроблений науково-методичною комісією, що не дає можливості активно впроваджувати нові інформаційні технології і дисципліни в учбовий процес. Цей перелік занадто перевантажений дисциплінами, які не влаштовують навчальні заклади [1, с. 30-31].

Інноваційні технології позитивно впливають на процес навчання і виховання насамперед тому, що змінюють схему передачі знань і методи навчання. Комп’ютерна техніка допомагає індивідуалізувати навчання, налагодити зворотний зв’язок з тим, хто навчається, звільнити суб’єктів навчального процесу від рутинної роботи. Завдяки людині така техніка в процесі її використання набуває особливого змісту. Щодо цього у практичній педагогіці навіть склалися не тільки такі пріоритетні напрями аналізу застосування комп’ютера, як вивчення основ інформатики й обчислювальної техніки чи керування освітніми установами і навіть регіональними освітніми системами. Особлива увага нині стала приділятися і впровадженню інформаційних технологій в освітній процес, розгортанню системи освіти на підставі використання найсучасніших інформаційних технологій.

Специфічними особливостями інноваційного навчання є його відкритість майбутньому, здатність до передбачення на основі постійної переоцінки цінностей, налаштованість на конструктивні дії в обновлюваних ситуаціях. Освіта має забезпечити кожному, хто навчається, широкі можливості для здобуття таких умов розвитку та підготовки до життя.

Список використаних джерел

1. Сидорова О.В. Оновлення змісту й форм методичної роботи в інноваційному просторі освітнього округу // Управління школою. – 2008. – № 29. – С. 24–31
2. Порох Л. Шляхи інноваційних перетворень у закладах освіти // Рідна школа. – 2001. – № 7. – С. 10–13

***Кулакевич А.О.,**
курсант взводу ПМПМ -17-2
ФПМ, УДФС України
Науковий керівник:
Ковалинська І. В.,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри сучасних європейських
мов, доцент УДФС України*

ПИТАННЯ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПРАВООХОРОНЦІВ У НОВИХ УМОВАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Сучасні тенденції становлення України та розвитку її правоохоронних органів ставлять перед новою поліцією нові пріоритети та завдання. Незважаючи на деяку суперечливість окремих документів, їх об'єднує єдина думка про актуальність реформування органів внутрішніх справ в контексті загальнодержавної трансформації

Слід зауважити, для того щоб успішно існувати на міжнародній арені, наша наука й освіта повинні бути конкурентоспроможними й визнаними світом. Очевидним є те, що Україну від Європи все ще відокремлює мовний бар'єр. Більшість фахівців, зокрема з права, не володіє жодною іноземною мовою, студенти нефілологічних спеціальностей, і студенти-юристи, зокрема, мають проблеми іншомовного спілкування – існують великі

протириччя між реальним рівнем володіння іноземною мовою та вимогами суспільного життя сучасних українців в умовах євроінтеграції [1].

Актуальність даного дослідження полягає в розгляді та аналізі підготовки майбутніх правоохоронців, процесу формування їх знань, вмінь та навичок, особистісних якостей, які необхідні для ефективного спілкування у межах професійної діяльності.

Різні аспекти мовної підготовки майбутніх фахівців та (або) організація процесу навчання рідної або іноземних мов були розглянуті у роботах вітчизняних та зарубіжних вчених (Н. Артикуца, Л. Гріднева, Т. Гороховська та ін.). Значний внесок у розвиток контекстного навчання зроблено А Вербицьким, О. Єрмаковою, О. Ларіоною та ін. [2].

Потрібно урахувати, що приведення поліції України до кращих світових стандартів має здійснюватись, як з урахуванням світових тенденцій з дотримання прав людини, так і з урахуванням внутрішніх умов розвитку країни. Передовий досвід функціонування правоохоронних органів в багатьох європейських країнах, наприклад таких як Бельгія, Франція показує те, що соціально-сервісний характер діяльності поліції, робота заради народу та разом з ним може привести до значних успіхів у розкритті окремих видів злочинів та попередженні злочинності [3].

Відомо, що діяльність поліцейського має комунікативний характер. Набуття правоохоронцями певних комунікативних якостей та навичок певною мірою стає запорукою ефективної професійної діяльності, а питання мовної (іншомовної) підготовки набувають надзвичайної актуальності. К. Карті зазначає, що як представник владних структур поліцейський з певним рівнем знань мови здатен спілкуватися з представниками місцевих національних меншин й іноземцями на елементарні теми, пов'язані з питаннями та проблемами суспільного або особистого характеру, сприяти в їх розв'язанні, направляти цих осіб у відповідні відомства, агентства та до посадовців [4].

Не приховується той факт, що українські поліцейські можуть направлятися до міжнародних організацій, залучатися до участі в міжнародних операціях з підтримання миру й безпеки та мають вільно володіти іноземними мовами [5].

Потрібно зазначити, що на сучасному рівні функціонування правоохоронної діяльності ефективне спілкування як рідною, так й іноземними мовами стає передумовою ефективності діяльності поліцейського. Знання як мови, так й невербальних засобів спілкування, знання певних країнознавчих реалій є запорукою успішного спілкування, та зазвичай своєчасної допомоги та (або) розкриттю злочинів по гарячих слідах.

Таким чином, процес здійснення мовної підготовки має бути максимально наближеним до майбутньої професійної діяльності. Мовні та мовленнєві вправи повинні мати змістову та процесуальну віднесеність до професійного контексту. У виконанні колективної діяльності стратегія колективного партнерства та отримання синергетичного ефекту є оптимальною [6].

Під певною «несистемністю» мовної (іншомовної) підготовки майбутніх правоохоронців розуміється відсутність чіткої стратегії мовної (іншомовної) професійної підготовки. Доцільно при написанні підручників, посібників, методичних рекомендацій тощо частіше орієнтуватися на існуючу класифікацію рівнів володіння мовою як можливої системоутворюючої складової організації системи мовної (іншомовної) підготовки, що створило б умови для організації неперервної системи іншомовної підготовки фахівців за певним профілем їх професійної діяльності [7].

Виходячи із вищезазначеного можна зауважити, що існують певні проблеми в іншомовній підготовці правоохоронців, зокрема поліцейських. На мою думку більш доцільним на сучасному етапі є організація іншомовної підготовки майбутніх правоохоронців як цілеспрямований, професійно орієнтований, неперервний, рівневий, поступовий, системний процес з чітко скоординованими складовими.

Список використаних джерел

1. Проблемы формирования иноязычной профессионально-коммуникативной компетентности студентов неязыковых специальностей в процес се модернизации профессионального образования в РФ [Электронный ресурс]. Режим доступа: http://www.sworld.com.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=4156&Itemid=28.
2. Артикуца Н.В. Мова права і юридична термінологія : навч. посіб. / Н.В.Артикуца. – 2-ге вид., змін. і доп. – К. : Стилос, 2004. – 277 с.
3. Mission, vision et valeurs - Режим доступа: <http://www.lokalepolitie.be/5341/fr/mission-vision-et-valeurs.html>
4. Наилучшая практика первоначальной полицейской подготовки — аспекты учебной программы - Режим доступа: <http://www.osce.org/ru/secretariat/109934?download=true>
5. Закон України «Про Національну поліцію» - Режим доступа: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19>

6. Цимбал С. В. Психологічні особливості формування професійної компетентності майбутніх спеціалістів засобами іноземної мови : дис. канд. психолог. наук: 19.00.07 / С.В. Цимбал. — К., 2006. — 173 с.

7. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання [Наук. ред. укр. вид-ня С. Ю. Ніколаєва]. – К.: Ленвіт, 2003. – 237с.

Ковалинська І.В.,

*кандидат педагогічних наук, доцент,
європейських мов Університету державної
фіскальної служби України*

УКРАЇНЬСЬКА ОСВІТА У МУЛЬТИКУЛЬТУРНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Навчально-наукове середовище сучасного європейського навчального закладу організовано на основах мультикультуралізму. Провідні європейські ВНЗ запроваджують політику мультикультуралізму в систему освіти, яка передбачає внесення змін у змістовий, організаційний, методичний аспекти підготовки. Зокрема, в європейському освітньо-науковому дискурсі побутує поняття «використовувати культурне різноманіття», що дає можливість формулювати різноманітні освітні цілі, коригувати навчальні програми з урахуванням освітніх потреб громади, застосовувати мови меншин у навчанні, залучати представників меншин до організаційної роботи у навчальному закладі. Головним підґрунтям мультикультуралізму є необхідність надання рівних освітніх можливостей для усіх.

Україна намагається стати частиною європейського навчально-наукового середовища, про що свідчить низка програмних документів, прийнятих Міністерством освіти і науки, а також деякі практичні заходи. Однак, українські навчальні заклади поки що у своїй практичній роботі не застосовують принцип мультикультуралізму, який полягає, перш за все, у запровадженні білінгвального навчання. Хоча українська політика в сфері освіти декларує навчання мовами меншин, однак, Закон про освіту декларує навчання тільки державною мовою.

Навчання іноземців у вищому навчальному закладі має свої особливості. По-перше, більшість із іноземних абітурієнтів не володіють державною мовою, а надавати їм освітні послуги їх рідною мовою немає можливості. По-друге, менталітет і навчальні стилі студентів-іноземців суттєво відрізняються від знайомих вітчизняному викладачеві.

Практика викладання української мови як іноземної для слухачів підготовчих курсів для іноземних громадян та осіб без громадянства доводить, що у процесі навчання української мови іноземних студентів необхідно застосовувати прийоми і методи, які використовуються у вищих навчальних закладах для вивчення іноземної мови, зокрема, усне випередження та фонетичні вправи для формування фонетичних навичок. Гарний результат також дають вправи, націлені на формування мовленнєвих навичок усного і монологічного та діалогічного мовлення, якщо застосовувати такі вправи дозовано, поступово і регулярно. Усне мовлення відбувається за застосування роздаткового матеріалу – карток, на яких вказано завдання, що його мають виконати студенти. Такі завдання сформульовано у простій, доступній для розуміння формі, із застосуванням розмовних формул. Навчання мовленню відбувається також і завдяки комунікативним вправам, що готують іноземних студентів до мовлення, зокрема, таким, де необхідно дописати і вимовити частину діалогу, яка пропущена, виконуючи роль одного з комунікантів. Поступово студент накопичує словниковий запас, необхідний для того, щоб висловити власну думку.

Надзвичайно проблематичним виявляється навчання зв'язного мовлення через інтерференцію рідної мови курсантів. У арабській мові немає такого різноманіття флексій, які притаманні українській мові, а також такого різноманіття прийменників, що слугують для зв'язку слів у реченні, тож викладачу необхідно загострювати увагу на тому, що слова мають певні флексії відповідно до відмінків; а також, що дієслово може вживатися із певним відмінком іменника або займенника.

Особливо важливим є врахування культурних відмінностей студентів та відмінностей навчальних стилів. Студенти, які походять із країн Магрибу, відрізняються особливим навчальним стилем, що змушує викладача уповільнювати темп заняття й використовувати різноманітні ТЗН, повсякчасно підкріплюючи процес передачі знань переглядом відео, прослуховуванням аудіо текстів, що дозволяє використовувати різноманітні канали сприйняття інформації: зоровий, слуховий тощо. Стиль життя студентів-алжирців має значний вплив на їх навчальний стиль.

Великі відмінності хронеміки між європейською і арабською культурами можуть призвести до непорозумінь. В арабській культурі не прийнято приходити вчасно, навіть якщо призначено час, як, наприклад, час початку заняття. У країнах Середземноморського басейну вважається некультурним прийти вчасно або заздалегідь, бо це характеризує людину як прохача або боржника. Тому викладач має загострювати увагу на тому, що заняття в українських навчальних закладах завжди починаються вчасно.

Стиль життя в країнах арабської культури передбачає уповільнений, порівняно із європейським, темп усіх процесів. Тож студенти мають призвичаїтися до більш напруженого навчального темпу, й багато та наполегливо працювати. Необхідно загострити увагу і на деяких відмінностях проксеміки, які виявляються у допущенні можливості, з боку студентів, підходити значно ближче, ніж це вважається прийнятним в європейській культурі, до викладача; або торкатися його, що загалом вважається неприпустимим в європейській культурі.

Такі культурні відмінності суттєво впливають на навчання, його якість та швидкість опанування навчальним матеріалом. Тож викладачу необхідно брати до уваги ці відмінності для того, щоб процес навчання відбувся без перешкод та приносив дієві результати.

Список використаних джерел

1. Ковалинська І.В Невербальна комунікація. – К. : «Освіта України», 2014. – С. 174-189.

2. Ковалинська І.В. Особливості національного етикету/ Підготовка студентів немовних спеціальностей до міжкультурної комунікації у процесі вивчення гуманітарних дисциплін: матеріали міжрегіонал. метод. семінару (16 червня 2010 р., Київ). –К.: Вид-во Європ. ун-ту,2010. – С.74-77.

3. Ковалинська І.В. Мультикультурні тенденції формування мовленнєвої культури молоді/ Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені М.Коцюбинського. – Сер.: Педагогіка і психологія. – Вінниця:ТОВ “Нілан-ЛТД”, 2012. – Вип.38. – С.373-376.

Ковальова Т.О.,

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри іноземних мов,

Національна академія внутрішніх справ

ПРО ПРОБЛЕМИ ВИБОРУ МАТЕРІАЛУ ДЛЯ ЧИТАННЯ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ

Студенти, які вивчають у вищому навчальному закладі англійську мову як іноземну, повинні читати велику кількість навчальних текстів цією мовою. Однак, багато студентів вступають до вишунеготовими до цього. Вони показують нездатність читативибірково, тобто вилучать важливу інформацію для цілей читання і відкидати те, що є несуттєвим. Вказана проблема тісно пов'язана також з небажанням сучасної молоді читати рідною мовою. Тому в сучасних умовах викладач англійської мови або іншої

іноземної мови грає велику роль у тому, щоб розвивати навички читання студентів загалом, а також надавати їм відповідний матеріал для читання саме англійською мовою зокрема.

Однією з головних проблем є пошук матеріалів. До цього додається ще певна специфіка викладання, оскільки наш навчальний заклад готує майбутніх слідчих та експертів-криміналістів, відповідно тематика матеріалів для читання тісно пов'язана з їх майбутньою професійною діяльністю. Використання оригінальних британських та американських підручників, які поділяються від елементарного до просунутого рівнів, в даному випадку недоречно, оскільки вони не охоплюють необхідний матеріал.

Вибір матеріалів для читання складає суттєву проблему, оскільки цей процес вимагає від викладача не тільки володіння певними знаннями з теми, яка буде представлена курсантам, але й займає багато часу на підготовку.

При виборі текстів треба враховувати наступні критерії:

- ціль читання,
- когнітивний рівень розуміння прочитаного,
- відповідний рівень важкості тексту та його довжина [1].

Якщо говорити про ціль читання, то вона зазвичай тісно пов'язана з основними типами читання: пошукове читання (*scanning*), ознайомлювальне читання (*skimming*) та детальне читання (*intensive reading*). Перший вид читання являє собою швидке читання, яке має на меті знайти певну інформацію в тексті. Другий вид також представляє швидке читання, але на відміну від першого виду, ціллю такого читання є розуміння загальної ідеї, представленої в тексті. Третій вид читання зазвичай використовується після ознайомлювального читання, оскільки його мета – фокусування на деталях, які додатково розкривають основну ідею тексту, що була виявлена під час ознайомлювального читання.

Коли підбирається матеріал для читання, потрібно витримувати баланс між змістом та мовою, тобто враховувати когнітивний рівень розуміння. Проблема полягає в тому, що якщо кількість незнайомих лексичних одиниць збільшується, то курсантам стає важче читати та розуміти прочитане. Під час вибору тексту для читання необхідно визначити ступінь важкості вокабуляру в тексті, який читається. Інше питання стосується того, яку кількість незнайомих слів вважати прийнятною. Важко знайти аутентичний текст з невеликою кількістю незнайомих лексичних одиниць.

Крім знання лексики, для успішного опрацювання тексту також важливі фонові знання курсантів. Чим більше вони знають про певну тему,

тим швидше і правильніше вони зможуть опрацювати обраний текст, незалежно від кількості незнайомих лексичних одиниць.

Якщо обраний текст буде безпосередньо стосуватися майбутньої професійної діяльності курсантів, то процес читання англійською мовою може внести певну частку до тих знань, які вони вже мають з цієї теми, вони будуть розуміти, що дізнаються щось нове, що їм може допомогти під час підготовки до інших предметів або в їх майбутній діяльності.

Нова інформація викликає інтерес у курсантів, що підвищує їх мотивацію до навчання. Проте кількість нової інформації повинна бути розумною, оскільки, якщо нової інформації буде занадто багато, такий текст буде важко розуміти, і відповідно, якщо нової інформації буде замало, тоді його буде нудно читати.

Крім того, викладач повинен враховувати рівень важкості тексту. Між викладачами іноземної мови постійно триває дискусія щодо використання аутентичних текстів, тому щось прихильники як адаптованих, так і оригінальних текстів. Все ж таки ми вважаємо, що для майбутніх слідчих або експертів-криміналістів більш ефективним є використання аутентичних текстів англійською мовою, хоча треба визнати, що курсанти іноді перекладають важкий текст за допомогою електронних перекладачів, що є недоречним і цього треба обов'язково уникати.

Не слід забувати й про довжину тексту – потрібно ретельно розраховувати час, який буде витрачено на його опрацювання, щоб не вийшло так, що курсанти не встигнуть опрацювати весь текст, і тоді ціль заняття не буде досягнута.

Враховуючи все вищезазначене, приходимо до висновку про те, що для підготовки курсантів – майбутніх слідчих та експертів-криміналістів – ефективним є використання на заняттях з англійської мови аутентичних текстів, проте під час їх відбору потрібно враховувати низку факторів, які впливають на успішність опрацювання такого матеріалу курсантами.

Список використаних джерел

1. Hasimi L., Prifтанji A. Some approaches to the selection of ESP reading materials for university students. URL: https://www.academia.edu/5163628/SOME_APPROACHES_TO_THE_SELECTION_OF_ESP_READING_MATERIALS_FOR_UNIVERSITY_STUDENTS

Козубенко І. В.,
викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ІНШОМОВНІЙ ПІДГОТОВЦІ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Знання іноземної мови стає життєвою необхідністю в епоху світового розвитку та глобалізації. Всі сторони життя сучасного суспільства охопив процес інформатизації. Цей процес має кілька пріоритетних напрямків, до яких, безумовно, слід віднести інформатизацію освіти. Вона є першоосновою глобальної раціоналізації інтелектуальної діяльності людини за рахунок використання інформаційно-комунікаційних технологій. Інформаційні технології не тільки полегшують доступ до інформації і відкривають можливості варіативності навчальної діяльності, її індивідуалізації та диференціації, але і дозволяють по-новому організувати взаємодію всіх суб'єктів навчання, побудувати освітню систему, в якій учень чи студент був би активним і рівноправним учасником освітньої діяльності [1; 46].

Інформаційні технології дозволяють по-новому організувати взаємодію всіх суб'єктів навчання, побудувати освітню систему.

Перевагами даних технологій є те, що вони дозволяють інформатизувати навчальний процес. Цілі такого навчання спираються на потенційні можливості комп'ютера як засобу пізнавально-дослідницької діяльності, забезпечують особистісно-орієнтований підхід до навчання, що сприяє розвитку індивідуальних здібностей.

Сьогодні впровадження комп'ютерних технологій у навчальний процес є невід'ємною частиною процесу навчання, оскільки істотно підвищується ефективність навчання, якість знань і умінь.

Інноваційні форми роботи з комп'ютерними навчальними програмами на заняттях іноземної мови включають: вивчення лексики; відпрацювання вимови; вивчення діалогічної і монологічної мови; вивчення писемності; відпрацювання граматичних навичок.

Метою вивчення іноземної мови є формування комунікативної компетенції, виховна, освітня, розвиваюча цілі реалізуються в процесі здійснення цієї головної мети. Комунікативний підхід передбачає навчання спілкуванню і формуванню здібності до міжкультурної взаємодії, що є основою функціонування Інтернету. Використовуючи його на занятті з іноземної мови, ми створюємо модель реального спілкування. Для того, щоб

навчити спілкуванню іноземною мовою, потрібно створити справжні життєві ситуації, які стимулюватимуть вивчення матеріалу.

Аналізуючи все вищезазначене можна виділити основні завдання використання ІКТ:

1. Підвищення якості викладання іноземної мови шляхом ефективного використання сучасних педагогічних та інформаційно-комунікативних технологій.

2. Розширення можливостей індивідуалізації і диференціації навчання студентів.

3. Навчання студентів навичок роботи із сучасними технологіями, що сприяє їх адаптації до соціальних умов.

4. Постійне динамічне оновлення змісту, форм, процесів навчання та виховання.

Отже, інформаційні технології – вимога сьогодення, що дозволяє створити суспільство, засноване на знаннях. Суспільство, яке дбає про своє майбутнє, має усвідомити колосальні можливості, принесені новими інформаційними технологіями, та навчитися грамотно застосовувати їх, у першу чергу, в освіті.

Список використаних джерел

1. Сисоєва С.О. Творчий розвиток особистост в процесс непрерывной профессиональной освіти / С.О. Сисоєва // Неперервна професійна освіта: теорія і практика. Зб. нак. пр.// За ред. І.А. Зязюна та Н.Г. Ничкало. – у 2 ч. – Ч.1. – К., 2001. – С. 45-53.

2. Фомина Т.Н. Инновационные технологии в преподавании иностранных языков в неязыковом ВУЗе / Т.Н. Фомина, Т.Г. Зеленова // Ярославский педагогический вестник. – 2003. - № 1 (34). – С. 36 – 42.

3. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології : навч. посібник / І.М. Дичківська. – К. :Академвидав, 2004. – 352 с.

Krashevskaja S.M.,
The Foreign Languages Department
National Academy of Internal Affairs

COMMUNICATIVE APPROACH AS A USEFUL TOOL IN THE LANGUAGE TEACHING

Communicative approach in teaching foreign languages is, by far, one of the most common in modern methodology. Widely used abroad. It is carried out through “speech activity” and serves to solve problems, whether imaginary or real, with the help of a foreign language. It represents a combination of many ways of teaching and evolved out of various educational methods still the most natural way of gaining knowledge and practice in foreign language teaching.

Towards developing oral and written speech it also masters reading and listening skills. Grammar is being taught by the process of communication memorizing words and expressions and learning language formulas and only through all of those in general acquiring the understanding of grammatical sense being able to speak a foreign language not only freely but correctly as well.

Communicative approach is based on the group work whether it is a group of two students or more. It acquires lots of preparation from a teacher’s side. First off, is to create or find a situation appropriate for the group’s needs and a level of knowledge to meet the educational goals being put by the curriculum and to satisfy the individual growth of every participant by expressing himself\herself in solving the problem as well. It is easy to keep the interest of students because of the Secondly, is to lay out the ‘situation’ the way the problem to be clearly understood. Better understanding enriches the quantity of variants to be received at the final point. And finally, is to provide guidance taking over the functions of the organizer of communication asking leading questions, drawing attention to the original opinions of the participants etc.

Analyzing the strong aspects of this method we can come up to a conclusion that it is very productive in developing the real speaking skills in the most natural way which simplifies the understanding of the language itself and its use. What is more the practical speech here is not only a goal, but also a tool to achieve it and they depend on each other.

References

1. Richards, Jack C. Communicative language teaching today. SEAMEO Regional Language Centre, 2005.
2. Littlewood, William. Communicative language teaching: An introduction. Cambridge University Press, 1981, pp. 541-545.

3. Richards, Jack; Rodgers, Theodore (2014). *Approaches and Methods in Language Teaching* (3rd Edition). Cambridge: Cambridge University Press. pp. 23–24, 84–85.

Лопутько О. А.,
кандидат педагогічних наук, доцент
доцент кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

ОРГАНІЗАЦІЯ ПОЕТАПНОЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ КУРСАНТІВ З ІНОЗЕМНИХ МОВ У СИСТЕМІ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ МВС УКРАЇНИ

Питання організації викладачем самостійної роботи з іноземної мови у відомчому навчальному закладі набуває потребу окремого розгляду як з боку особливостей курсантської життєдіяльності так і з боку вимог методик навчання іноземної мови. Така увага до вивчення саме цієї дисципліни підкреслена потребою орієнтації майбутнього працівника ОВС на міжнародне співробітництво, особливо за умови залучення України до масштабних подій Європейського та світового культурного життя.

Традиційно значна частина наукових праць спрямована на використання та вдосконалення варіантів методик, орієнтованих на комунікативність. Популярності набувають такі напрями, як інтенсифікація та застосування інтерактивних методів, використання ТЗН та впровадження нових технологій. Активно досліджуються ті напрями, які дозволяють поєднувати індивідуальну та колективну творчу роботу тих, хто навчається. Інтерес викликають і праці, у яких досліджуються співвідношення аудиторної та позааудиторної роботи студентів та праці, в яких обґрунтовуються особливості контрольованої самостійної роботи.

Метою роботи є визначення етапів організації викладачем самостійної роботи, їх наповнення навчальними матеріалами, визначення основних видів, форм та методів роботи та критеріїв оцінювання курсантів на кожному з них.

Передусім викладач повинен звернути увагу на такі компоненти, як:

- визначення оптимальних методів викладання іноземної мови, враховуючи особливості навчання у ВНЗ МВС України;

- визначення цілей та завдань побудови системи самостійної роботи курсантів;

- визначення мінімального обсягу навчальної програми, який має бути засвоєний наприкінці кожного етапу навчання і після завершення курсу;

- визначення направленості та основних видів вправ на основі співвідношення різних видів та форм самостійної роботи на кожному етапі.

Програмний матеріал має бути поділений на частини відповідно до етапів, за якими проходить формування навичок самостійної роботи, рівня знань тієї чи іншої групи курсантів, якісної спорідненості тем, часової тривалості та функціональних завдань того чи іншого модуля. Згідно з програмою розподіл відбувається також залежно від тривалості семестру для полегшення проведення підсумкового контролю.

Тепер варто охарактеризувати особливості організації самостійної роботи курсантів викладачем протягом проходження послідовних етапів вивчення дисципліни “Англійська мова” безпосередньо.

Початковий етап (I – початок II семестру) характеризується концентруванням уваги на роботі за основною програмою і містить в собі модулі, які складаються з тем фахового спрямування. Навчання відбувається за умови адаптування первинного матеріалу до рівня знань, вмінь та навичок курсантів. Характерною рисою даної програми є те, що, приділяючи увагу усім видам мовленнєвої діяльності курсантів, ми визначаємо певні прерогативи в системі організації їхньої самостійної роботи. Так, акцент робиться на формуванні навичок діалогічного мовлення та навичок роботи з первинним адаптованим текстом. У цей час, згідно з характеристикою етапу починає дещо збільшуватися кількість вправ, спрямованих на творчу та пізнавально-пошукову діяльність курсантів. Завдяки цьому збільшується можливість використання інтерактивних методів у самостійній роботі курсантів. Починають формуватися навички самостійної дослідницької роботи безпосередньо.

Для проміжного етапу (II – IV семестр) характерними є збільшення кількості творчих завдань та поступове зміщення акцентів з безпосереднього формування основних видів мовленнєвої діяльності на формування навичок їх адекватного використання в процесі роботи над тим чи іншим завданням. Найбільший інтерес для нас представляє формування та удосконалення комунікативних навичок та навичок самостійного опрацювання спеціальних (професійно орієнтованих) текстів. Усі комунікативні ситуації цього періоду пов’язані з майбутньою професією курсанта та вимагають від нього участі в досить складних видах мовленнєвої діяльності, спрямованих на ведення дискусії із захисту своєї роботи, участі в обговоренні робіт інших членів групи, узгодження своєї ролі в колективному проєкті. Робота з текстом на даному етапі передбачає опрацювання як рекомендованої, так і додаткової літератури, формування таких навичок діяльності, як: аналіз, синтез, порівняння, підведення підсумків англійською мовою. Значна увага на даному етапі приділяється збору інформації з різноманітних джерел: від підручників та періодичної літератури до Інтернету і телебачення.

Заключний етап (IV– VI семестр) співпадає із завершенням навчання дисципліни “Англійська мова”. Природно, що він містить в собі набагато більше особливостей, ніж попередні. Так, у ньому відсутній чітко визначений для кожної теми граматичний матеріал. Це зумовлено тим, що курсанти вже засвоїли граматичний мінімум, необхідний для вибудовування власного висловлювання в усній чи писемній формі. Особисті ж прогалини мають ліквідуватися курсантами самостійно, цей час не включається в основний цикл. Так, значна увага приділяється виконанню самостійного чи колективного проекту, особливо, якщо його було виконано в електронному варіанті. Заохочується створення мультимедійних проєктів. Слід звернути увагу на те, що курсанти можуть як отримати готову тему проєкту, так і вибрати її самостійно (за умови інформування викладача та узгодження з ним цієї теми). Під час демонстрування проєкту, курсанти коментують процес виконання, отримують зауваження та відповідають на них. Найкращі проєкти можуть бути зараховані як творче завдання, альтернативне іспиту, або як його частина.

Отже, можна підсумувати, що практичні аспекти організації самостійної роботи курсантів з іноземної мови викладачем мають певні особливості притаманні як методиці вивчення іноземної мови так і організації навчально-виховного процесу у ВНЗ МВС, організація ж викладачем самостійної роботи з іноземної мови за наданими рекомендаціями сприятиме підвищенню знань курсантів з дисципліни, формуванню умінь та навичок самостійної діяльності та адаптації їх до організації навчальної діяльності на європейському рівні.

Список використаних джерел

1. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Наук. ред. українського видання доктор пед. наук, проф. С. Ю. Ніколаєва. – К.: Ленвіт, 2003 – 273 с.
2. Mabrouk, P.A. ed., *Active Learning: Models from the Analytical Sciences*, ACS Symposium Series 970, Chapter 4, pp. 34–53. Washington, DC: American Chemical Society, 2007.
3. Watson J. *Blended learning: The convergence of online and face-to-face education*. North American Council for Online Learning . – 2008. – 16 p.

Марченко І.В.,
*старший викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ*

СИТУАТИВНИЙ ПІДХІД ДО НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЦІЛЕЙ

Знання іноземних мов є важливою передумовою для особистих та професійних контактів. Зростаючі потреби в спілкуванні та співпраці між країнами і людьми з різними мовами та культурними традиціями вимагають суттєвих змін у підході до викладання іноземних мов у навчальних закладах вищої освіти. Щоб наблизити навчальний процес до тих вимог, які ставить перед нами європейський вибір, необхідні зміни, що стосуються змісту навчання. Наблизити освіту до європейських канонів можна лише через змістовне оновлення предмету. Тому сучасні методичні дослідження ґрунтуються на принципах навчання іноземних мов як процесу отримання знань з обраної спеціальності.

Морська Л.І. зробила такий висновок: оскільки іноземна мова по-різному знаходить своє застосування у спілкуванні спеціалістів різних професій, можна моделювати процес їх реальної комунікації, попередньо відібравши для цього необхідний мовний та мовленнєвий матеріал, звукити весь широкий діапазон мови до конкретних потреб спеціалістів і цим полегшити процес оволодіння мовою для спеціальних цілей. [1] У результаті народився так званий ситуативний підхід до навчання іноземних мов для спеціальних цілей, який домінує в сучасній вітчизняній та зарубіжній методиці.

Ситуативний метод обґрунтовується теорією структуралізму, адже використання тих чи інших лексичних та граматичних структур зумовлене певною розмовною ситуацією. Будь-який мовний акт існує в контексті певної ситуації, в рамках однієї з сфер діяльності.

Основним принципом ситуативного підходу до вивчення англійської мови для спеціальних цілей є твердження, що лексичні одиниці та граматичні конструкції потрібно пояснювати в ситуаціях схожих до ситуацій з повсякденного або професійного життя. Для здобувачів вищої освіти системи МВС ситуаціями з повсякденного життя виступають робота слідчого або оперативного працівника на місці злочину, допит злочинця/підозрюваного, опитування свідків/ потерпілих, збирання доказів та ін..

Ключовим поняттям даного методу є ситуація, яка полягає у використанні конкретних реалій, які разом з діями створюють необхідне підґрунтя для застосування певної мовної конструкції. Метод ситуативного

навчання дає можливість змоделювати цілісний контекст реального спілкування з поєднанням мовленнєвих і немовленнєвих дій, вербального й невербального спілкування, візуальної та звукової репрезентації змісту і форми. Комунікація є мотивованою, зверненою до когось, емоційно забарвленою та ситуативною. В основі ситуативного підходу лежить ігрова стихія, а центральною фігурою цих ігрових ситуацій є виконавець, тобто курсант, який у ході реалізації мовленнєвих дій повинен використовувати всі свої розумові та психофізичні ресурси: мислення, пам'ять, уяву, емоції, волю (важливий фактору ситуації, коли мова стає засобом досягнення мети), голос (він буде змінюватися і залежатиме від поставленої мети), міміку, жести, паузи, тобто все те, що робить мову живою. І при цьому виконавець ролі буде вчитися спілкуватися. Навчальні ситуації є дієвим стимулом для використання конкретної лексики та певних граматичних конструкцій. Та чи інша навчальна ситуація повинна включати інструкцію (тобто опис обставин, у яких має виникнути мовленнєва реакція) та зразок реакції на рівні реплік співрозмовників чи невеликого зв'язного висловлювання. Найголовніше у ситуативному підході – це насправді реальні ситуації, пов'язані з професійною діяльністю.

Для ілюстрації сказаного вище наведемо розроблені нами приклади завдань для активізації та автоматизації використання в усному мовленні часу FutureContinuous. По-перше, повторюємо тему “Types of Crime Scene Investigators”, називаючи посади офіцерів, які прибувають на місце злочину (leader, videographer, photographer, та інші) та обов'язки, які вони там виконують (collect evidence, conduct interviews, document the scene, find and analyze information, etc), по-друге пригадуємо, коли використовується даний час і вже після цього починається саме тренування в використанні. Наприклад, надається ситуація: “Imagine, you are the leader at a crime scene. What will you be doing there at 9 am?” та надається модель відповіді: “At 9 am I will be assigning tasks to other members of the team”. Для кращого запам'ятовування використовується прийом $S1 \rightarrow S2 \rightarrow S3$ і т.д., змінюючи посаду офіцера і час прибуття на місце злочину. Хоча наведена вправа не є такою, в якій мовлення є у повному розумінні цього слова. Це лише імітація мовлення, але в її процесі курсант може проявити свої індивідуальні якості та ініціативу. Зрозуміло, що становлення мовленнєвої навички залежить від кількості та різноманітності ситуацій, а також від умілого підключення певної граматичної структури та лексичних одиниць до наступного програмного матеріалу.

Застосування ситуативного методу на практичних заняттях з англійської мови сприятиме організації більш продуктивної та раціональної діяльності курсантів, стимулює їх до комунікативно-мотивованого і

активного виконання потрібних мовленнєвих дій. Різноманітні ситуації приносять цікавість у колективну діяльність, створюють важливі передумови успіху у навчальній роботі.

Список використаних джерел

1. Морська Л.І. Сучасні тенденції у викладанні іноземних мов для спеціальних цілей // Іноземні мови. – 2002. – № 2. – С. 23-24.- URL https://allref.com.ua/uk/Vikoristannya_metodu_situativnogo_navchannya_na_urokah_angliyskoyi_movi(дата обращения: 29.03.2019).

Mohylevska V.A.,
*Lecturer of the Foreign Languages Department,
National Academy of Internal Affairs*

THE TOP DOWN AND THE BOTTOM UP ANALYSIS

First-year students must be trained to formulate an analytical “game plan” for every issue on which they might be tested. Since different issues are governed by different rules and precedents, every analytical game plan will be unique in its particulars — but in formulating these game plans, students must be given a basic approach that they can follow time and time again. Such approach comprises the first step in a two-step conception of legal analysis that proceeds, as we describe it, “from the top down and the bottom up.”

First-year students find it helpful to think of legal analysis as proceeding in two fundamental steps. The first step — “top down” — is to spot a given issue (by looking at the facts closely enough to figure out what issues may be in play), and then to assemble the legal framework for analyzing it, starting from a big-picture perspective (the general subject area or doctrine that governs the issue) and then adding layers of detail (identifying the applicable rule, breaking it down into elements, and then using the case law to fill in the finer points of each element). Then the facts are examined to determine whether they satisfy each of those elements. Only after this “top down” approach has been performed (applying facts to rules) should a student proceed to step two (“bottom up”) — focusing at a micro level on the factual details to see if they suggest the applicability of any legal issues that might have been overlooked during the “top down” process. Essentially, “bottom up” means retracing your steps with a fine-tooth comb, sifting the factual details for any issue you might have missed. Left unguided, many students will gravitate toward a haphazard variation of “bottom up,” with no “top down” counterpart. They’ll blow through the facts, hanging legal labels on some

of them, but they'll miss entire sub-issues that would have been evident in a "top down," step-by-step analysis. And if a key fact implicates two different issues, they tend to spot only one of those issues because they normally assign only one label to any given fact. The goal here is to guide students away from quick, conclusory characterizations of facts to an understanding that legal analysis is about recognizing the requirements of a particular rule and then, in step-by-step fashion, demonstrating that the rule is or is not met. We believe that students need lots of practice performing this two-step process in the classroom, particularly through the use of problems that focus on the legal doctrines they have just learned. Take a closer look at step one — spotting the issue and erecting the legal framework (the "game plan") for analyzing it. We advise our students to start from the broadest big-picture perspective and to zero in, more and more specifically, on the applicable doctrine, the governing rule, the elements of that rule, and the finer points of each element. To illustrate, we can say that we've been given a fact pattern in which the plaintiff is seeking to enforce a promise made to him by the defendant. Since we're dealing with the enforceability of a promise, we are probably in the realm of contract law. The facts offer no indication of mutual assent or consideration, but it does appear that the plaintiff relied on the promise and suffered injury because of that reliance. Thus, within the realm of contract law, it appears that we're looking at a promissory estoppel issue. So what do we know about promissory estoppel? To begin with, we know how it's defined: A promise which the promisor should reasonably expect to induce action or forbearance on the part of the promisee or a third person and which does induce such action or forbearance is binding if injustice can be avoided only by enforcement of the promise.

Rules like this are too dense, too unwieldy for precise application when sifting through the facts. Any rule that contains multiple requirements, clustered together in a single block of text, is all too susceptible to misapplication. If the individual requirements do not stand out separately and clearly, they are easily blurred or overlooked. Accordingly, we urge our students to break down every doctrine, rule, cause of action, or defense into separate, specific requirements — elements — so that it's easier to single out the facts that pertain to each requirement. These elements essentially serve as questions to be asked of the fact pattern. (Did the defendant make a promise to the plaintiff? Did the plaintiff rely on that promise?) Promissory estoppel's dense definition can be reduced to five concise elements. Those elements will comprise the basic structure of our analytical game plan, but they do not suffice by themselves. Now we must push the students to dig deeper, to extract from the case law any lessons they learned about the finer points of each element. As an illustration, let's use the promise element of promissory estoppel. Standing by itself, the word promise does not tell

us how strictly or loosely we should interpret this requirement. But the case law does tell us. The modern cases make clear that promise requires the expression of an affirmative and unqualified commitment; in language offering no suggestion that the promisor's obligation is optional or discretionary. This interpretation of the promise element must be added to our analytical game plan. Likewise, we must add to our game plan any comparable interpretations, glosses, or limitations that the case law has imposed on the other elements of promissory estoppel, as well as any "gray areas" (commonly disputed situations or borderline applications). By incorporating these finer points from the case law, we have given the elements a more accurate and sharply defined form. Policy arguments can also be added, those specific to a particular doctrine and those of more general applicability. Ultimately, by going through this exercise, the student is prompted to recall, in an organized and useable manner, everything that she has learned about the given topic. In other words, she is prompted to identify everything the legal system considers relevant to the analysis of this problem, so that she can look at the facts and see more clearly whether they satisfy the governing elements. In effect, the "top down" approach tells students what questions they need to ask of the facts, just as it would tell an attorney what questions to ask of her client. Thus, after working our way through step one, we have produced a detailed legal framework for analyzing the facts in our promissory estoppel problem. The "top down" approach can be used by students to create analytical game plans for any legal issue. They can use the approach whenever they're required to perform legal analysis on the spot; it helps them to stay organized and to proceed in an orderly fashion. The approach can also be used in advance of exams, enabling students to prepare analytical game plans for any of the issues on which they might be tested.

This approach is highly recommended not only because it's helpful to students, but because it's employed by the best trial lawyers, who always reduce their claims and defenses to elements. This simply underscores the fact that legal analysis is always the same enterprise — in the classroom, the law office, and the courtroom. The facts will come to us in varying levels of detail and uncertainty, the rules in different degrees of clarity and "settledness," but in the end legal analysis always entails identifying the governing rule and sifting the facts to determine whether they satisfy that rule. Breaking the rule into elements simply makes it easier to achieve a complete and accurate meshing of law and facts.

References

1. David I. C. Thomson, *Law School 2.0: Legal Education for a Digital Age* (2009) (LexisNexis)
2. Field, J. (2004). An insight into listeners' problems: Too much bottom-up or too much top-down?

3. Tsui, A. B. M., & Fullilove, J. (1998). Bottom-up or top-down processing as a discriminator of L2 listening performance.

Pivkach I.O.,
National Academy of Internal Affairs

INNOVATIVE TECHNOLOGIES AS THE MEANS OF TEACHING FOREIGN LANGUAGES

Learning a foreign language is considered as a compulsory component of training the specialists of any type, and language as a factor that increases the degree of specialist in demand in the labour market and at the same time as an indicator of the level of education of modern people.

Public graduate training requirements allow to define the components of the result of learning a foreign language as a system of skills: phonetically, lexically, grammatically, stylistically correctly, Psych freely express their thoughts in a foreign language in writing and orally, to conduct a conversation in a foreign language, own language means aimed at attracting the attention of listening, providing feedback, to understand authentic texts, read the original artistic, scientific and socio-political literature, interpret the text, enter into a discussion on current problems of cultural, scientific, public and political life of the community using foreign language.

The credit system of teaching involves mainly self-taught subjects students, and it requires a serious restructuring of the prevailing stereotypes. We need to help students to adjust to the new conditions of learning, to mobilize their strength and ability to overcome difficulties. We should help students to discover their unexploited opportunities effectively to apply the known information , gradually approaching the management of their own learning. We should overcome all existing students gaps in knowledge through appropriatin the training and development initiatives. An important goal of modern teacher is "teach to learn", i.e., the transition from "teaching" to "learning

A sign of change in the methodology of foreign language teaching at the present stage can be considered on a substituted teacher-student paradigm-book "paradigm" student-book-teacher ". What is the essence of this substitution? This is a completely new role of a teacher who from absolute authority in the classroom becomes to a consultant who just organizes and directs the learning process. The role of the student becomes very active, the object of training activities, the student becomes more active subject of education..

This approach of education, known in modern foreign and domestic technique as a "personality-oriented approach, is based on the individual characteristics of the learners, their abilities and interests. It means the transfer of students learning control to the students, significantly increasing students' motivation and the development of their sense of responsibility. It develops and improves students' ability to work in the team, this principle of collaborative learning promotes creativity and academic growth in capacity. Students have to find original solutions in emerging of unusual situations, that positively affects their personal formation.

The active introduction of innovative technologies in education has a significant impact on the creation of educational systems focused on personal and problem education. It is proved that in a modern society a highly qualified specialist should possess several foreign languages. In the age of intercultural communication, special attention is paid to the creation of a multilingual and multicultural personality. Innovative technologies include the use of information, project technologies, and technology of language portfolios

Information technologies allow to diversify the process of perception and processing of information, the motivational basis of educational activity is expanding. Using the multimedia, a unique opportunity to own a large object of information with the latest analysis and sorting is provided.

The main criterion of the language portfolio is testing, the purpose of which is to correlate Ukrainian requirements with the level of mastering foreign languages and all-European systems, which is the starting point for creating a unified educational space. Using this technology, the priority is to reorient the teaching process of the teacher to the learner, who is consciously responsible for the result of his cognitive activity. It forms the skills of self-possession of information

Project technology is also one of the innovative forms of organizing students' independent work. Projects are divided into mono-projects, collective, oral, written. In practice, mixed projects are often used, in which there are signs of information, creative, research and practice-oriented methods. Work with the project requires a multilevel approach to language learning that encompasses grammar, listening, reading and speaking, encourages active independent thinking and focuses on collaborative research, which teaches students the cooperation and the ability to work in a team. Thus, in the process of working with the project, the connection between educational and upbringing processes can be traced, during which the language-based speech preparation is improved and cognitive activity of students is activated.

The project method, like no other, improves the quality of instruction, activates training, because this method uses many didactic approaches, self-

motivates, which means increasing interest and involvement in the work as it is accomplished; supports pedagogical goals at all levels; allows you to learn from your own experience and the experience of others; brings satisfaction to the learner who sees the product of his own work.

One of the important forms of work is the group teaching method, which is directly related to the problem method. Both of these methods are referred to active teaching methods. Problem training is understood as the organization of training sessions, which involves the creation, under the guidance of the teacher, of problem situations and the active independent activity of students in their resolution.

The integrated using of innovative technologies makes the learning process of foreign languages more efficient and diverse.

The innovative technologies for teaching foreign languages in Ukrainian universities should certainly be used together with traditional teaching methods, and decisions on the composition of these technologies and the extent of their active application should be made by the leading teacher. The goal of university learning a foreign language is the fluent knowledge of a foreign language for the communication in a future professional field. We must follow such principles as integrity, interdisciplinarity, openness of the process of cognition, the integration of various kinds of information.

Teachers of foreign languages need to show interest in other specialties and faculties, be aware of the main achievements in the relevant fields. And also ask the profile faculties and departments to regularly inform them regularly about the current issues of the profession of their students.

Рибитва О. О.,

викладач кфедри іноземних мов,

Національна академія внутрішніх справ

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА РЕСУРСИ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

У сучасному суспільстві все більше зростає роль іноземних мов. Знання іноземної мови дає можливість долучитися до світової культури, використовувати в своїй діяльності ресурси мережі Інтернет, а також працювати з інформаційними та комунікаційними технологіями і мультимедійними засобами навчання. У зв'язку з цим виникає необхідність розвитку методики використання комп'ютерних інформаційних технологій в

навчанні іноземної мови. Нові інформаційні педагогічні технології стають частиною навчального процесу.

Інноваційні освітні технології – це перш за все інформаційно-комунікативні технології, тісно пов'язані із застосуванням комп'ютеризованого навчання [3, с.120]. Головними аспектами у застосуванні комп'ютерних технологій є структура комп'ютерних навчальних програм, їх зміст та організація Web- простору.

Застосування ІТ стають ефективними інструментами, які полегшують засвоєння знань студентів та допомагають розвивати їх дослідницьку роботу та творчість. Використання комп'ютерних технологій дають можливість підвищити мотивацію навчання, надають велику кількість варіантів, як зробити навчання цікавим та більш продуктивним. Студенти мають змогу отримати доступ до різноманітних інформаційних іншомовних джерел, що покращує ефективність самостійної роботи та надає нові можливості для творчості та самореалізації. Відповідно вміння вчитися стає однією з найголовніших навичок [2].

Основними засобами ІТ є використання мережі Інтернет, створення мультимедійних презентацій, використання різних навчальних платформ.

Основною метою вивчення іноземної мови є формування комунікативної компетентності, яка передбачає навчання спілкування та формування здатності до міжкультурної взаємодії, що в свою чергу є так само однією із задач функціонування Інтернету. Тому, можна вирішити цілий ряд дидактичних завдань за допомогою використання інформаційних ресурсів Інтернету, а саме:

- формувати навички та вміння читання, використовуючи статті та матеріали з глобальної мережі;
- формувати та удосконалювати навички аудіювання, використовуючи автентичні відео та аудіо-матеріали з мережі;
- удосконалювати навички монологічного та діалогічного мовлення за допомогою обговорення певних іноземних матеріалів, взятих з інтернет-ресурсів;
- формувати активний словниковий запас професійної лексики, використовуючи різні іншомовні сайти за професійним спрямуванням;
- удосконалювати навички писемного мовлення, спілкуючись за допомогою електронних листів з носіями мови.

Також існує велика кількість інтернет-ресурсів, які можна використовувати в певних навчальних цілях: це різні соціальні мережі, де можна створювати групи та бесіди за професійним спрямуванням. Крім того, наприклад, соціальна мережа Facebook пропонує різні англомовні форуми, де учасники можуть спілкуватися онлайн з метою вдосконалення

навичок говоріння; відеохостинг YouTube має велику кількість відео для перегляду та коментування; для спілкування та обговорення теми занять можна використовувати програму Skype [1, с.268].

Також існує багато освітніх ресурсів за професійним спрямуванням (в даному випадку для юридичного спрямування), де доступна велика кількість лексичного та граматичного матеріалу, а також статті відповідної тематики. Ось деякі безкоштовні ресурси, які можна використовувати при вивченні англійської мови за юридичним професійним спрямуванням:

Lawyer-monthly-інтернет-ресурс, де можна ознайомитися з останніми новинами, прочитати статті, що стосуються правової тематики. На даному ресурсі можна вивчати англійську мову, ознайомлюючись з правильною побудовою речень та поповнюючи свій словниковий запас.

Legal ESL resources - інтернет-ресурс, де можна удосконалювати навички аудіювання, читання, письма;також присутні блоки для вивчення граматики та лексики;

3) Abajournal- сайт з великою кількістю юридичних текстів та подкастів.

Також доцільно використовувати мультимедійні засоби навчання та мультимедійні технології навчання. Технічні засоби та технології допомагають викладачу в поданні нового матеріалу, і можуть використовуватися для узагальнення вивченого матеріалу. За допомогою мультимедійних проекторів здійснюється матрична презентація матеріалу, яка частково звільняє студента і викладача від друкованого тексту, від постійного читання та вивчення напам'ять [3, с.121]. Таким чином, залучення мультимедійних технологій допомагає краще засвоїти матеріал, дає можливість опрацювати більший обсяг матеріалу та підвищити рівень володіння іноземною мовою.

Отже, інноваційні технології суттєво збагачують та урізноманітнюють процес викладання іноземних мов, сприяють підвищенню ефективності навчального процесу, створюють активну співпрацю викладача та студентата забезпечують ефективне оволодіння іноземною мовою.

Список використаних джерел

1. Карпа І. Використання веб-сторінок та соціальної мережі Facebookу процесі навчання англійської мови / І. Карпа [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dspu.edu.ua/youngsc/AQGS/2015_12/39

2. Козак Л.В. Дослідження інноваційних моделей навчання у вищій школі / Л.В. Козак [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://core.ac.uk/download/pdf/33687094.pdf>

3. Шевчук Л.О. Використання інноваційних технологій у процесі викладання англійської мови студентам технічних спеціальностей / Л. О. Шевчук // Психолого-педагогічні науки. – 2013. – №2. – С. 118-122.

4. Abajournal.[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.abajournal.com/>

5. Facebook. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

6. <http://uk.wikipedia.org/wiki/Facebook>

7. Lawyer-monthly. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.lawyer-monthly.com>

8. Legal ESL resources. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://sites.google.com/a/slu.edu/legal-esl/>

Романов І.І.,

*старший викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ*

ПСИХОЛОГІЧНІ ЗМІНИ ЮНАЦЬКОГО ВІКУ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПРАВОЗНАВЦІВ

Інтеграція України в європейський простір вимагає готувати конкурентоспроможних, компетентних та висококваліфікованих фахівців. Ми говоримо про майбутніх правознавців для яких знання хоча би однієї іноземної мови є важливим. Майбутні юристи повинні володіти іноземною мовою для того, щоб бути здатними працювати й вести бесіду із клієнтами чи партнерами; ознайомлюватись із фаховою закордонною літературою; виступати на міжнародних конференціях чи заходах; надавати консультації іноземною мовою, тощо. Звісно, що всі здобувачі мають різний рівень навченості, але окрім цього слід зважати ще й на психологічні особливості студентів та ступінь розвитку їх пізнавальних процесів. Навчання у ЗВО припадає зазвичай на період юнацького віку то слід розглянути психологічні зміни, що відбуваються в цей період й як вони впливають на процес навчання загалом та зокрема на формування іншомовної лексичної компетентності.

За визначенням науковців, період юності є першим етапом дорослого самостійного життя. Деякі вчені розподіляють цей період на два: з 15 до 17 років – період «ранньої юності», а з 18 до 25 – «власне юності». І.О. Зимня характеризувала цей період високим освітнім рівнем, високою пізнавальною мотивацією, найвищою соціальною активністю і

досить гармонійним поєднанням інтелектуальної і соціальної зрілості [2]. Поруч із фізіологічними змінами відбуваються й психологічні зміни.

У юнацькому віці відбуваються якісні зміни всіх сторін психічної діяльності, які є основою становлення особистості, зокрема пізнавальної сфери. В юнацькому віці зростає інтерес до навчання, оскільки навчання набуває безпосереднього життєвого змісту, яке пов'язане з майбутнім. Більш того проявляється більший інтерес до таких джерел інформації як засоби масової інформації, книги та періодичні видання, оскільки зростає потреба та бажання в самостійному набутті знань. Таким чином, студенти/курсанти можуть оволодіти новими лексичними одиницями читаючи фахові автентичні тексти; переглядаючи відеозаписи або виступи іноземною мовою; знаходячи фахові статті англійською мовою. Відбувається становлення словесно-логічного мислення та покращується абстрактне мислення. В цьому віці юнаки вже здатні усвідомлено оволодіти такими логічними операціями як: аналіз, синтез, порівняння, абстрагування, конкретизація, узагальнення. Таким чином при вивченні нових лексичних одиниць слід застосовувати одномовні вправи на надання дефініцій, синонімічного ряду, підстановки, пошуку антонімів, тощо.

Мислення в юнацькому віці стає системнішим і продуктивнішим. Паралельно з розвитком мислення покращується і мовлення юнаків. Відбувається збагачення лексичного запасу новими термінами, удосконалюються мовні засоби, покращується вміння передавати думки в усній та письмовій формі. Саме тому, вважаємо, що й не треба забувати про усне мовлення на заняттях з іноземної мови: діалогічне та монологічне мовлення з фахових проблем із застосуванням активного вокабул яру.

Продуктивність логічної пам'яті помітно зростає, що пов'язана з операціональним мисленням. Окрім мимовільного запам'ятовування у юнаків відбувається використання довільного запам'ятовування. Як зазначав І.П.Зінченко, то мимовільно запам'ятовуються насамперед ті речі, які є в сфері інтересів та викликають сильний емоційний відгук. Вважаємо, що завдяки покращенню пам'яті може збільшуватися обсяг лексичних одиниць, якими повинні оволодіти студенти/курсанти. Для перевірки цих одиниць доцільно використовувати фронтальні усні опитування, або ігри на кшталт «Snowball».

Розвивається та покращується здатність розподіляти увагу, тим самим даючи можливість одночасно виконувати декілька різних завдань. Таким чином студент/курсант може швидко переключатися від завдання до завдання й виконувати різні за направленістю вправи: читання/переклад/аудіювання/письмо.

Отже, розглянувши психологічні зміни, що відбуваються в період юнацького віку ми дійшли висновку, що врахування цих особливостей є важливим при формуванні лексичної компетентності майбутніх правознавців на заняттях з іноземної мови.

Список використаних джерел

1. Борисова Н.В. Психолінгвістичні особливості формування комунікативної компетенції професійно-орієнтованого читання у студентів немовних спеціальностей / Н.В. Борисова // Психолінгвістика. – 2016. – Вип. 19(1). – С. 15-23.
2. Зимняя И. А. Ключевые компетентности – новая парадигма образования / И. А. Зимняя // Высшее образование сегодня. – 2013. – № 5. – С. 35–38.
3. Кикилик І.В. Психологічні особливості актуалізації мовних здібностей у студентів вищих навчальних закладів у процесі навчання іноземних мов : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. псих. наук : спец. 19.00.07 «Педагогічна та вікова психологія» / І.В. Кикилик. – Хмельницький : Вид-во Нац. акад. Держ. прикордон. служби України ім. Б. Хмельницького, 2015. – 20 с.

Савченко А.П.,

*кандидат педагогічних наук, доцент
Університету державної фіскальної
служби України*

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ЧИННИКИ ТА НОВІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Важливим фактором поглиблення пізнавальної активності студентів, удосконалення їхніх творчих здібностей, інтересів, умінь і навичок та інших інтелектуальних чинників є нові інноваційні технології.

Інноваційні технології в освіті – це перш за все інформаційні й комунікаційні технології, що нерозривно пов'язані з використанням комп'ютеризованого навчання. Ключовими аспектами у застосуванні інноваційних технологій є структура навчальних комп'ютерних програм, їх зміст та організація Web-простору.

Саме Інтернет, глобальний поліфункціональний ресурс, як освітня технологія, виконує інтерактивну функцію, створюючи умови для забезпечення ефективної комунікації між студентом (слухачем) і викладачем (тьютором). Нині у мовознавстві навіть сформувався окремий напрям – комп'ютерна лінгводидактика, яка вивчає теорію і практику використання комп'ютерних і мережевих технологій у навчанні мови.

Останніми роками все частіше порушується питання про використання сучасних інформаційних та мультимедійних технологій. Мова йде не лише про нові технічні засоби, але і про нові форми й методи викладання, інноваційний підхід до процесу навчання. Оскільки основною метою вивчення іноземної мови є формування і розвиток комунікативної культури майбутніх фахівців, актуальності набуває навчання практичного опанування іноземною мовою.

Однак які б методи не застосовувалися, важливо, як зазначають науковці, для підвищення ефективності навчання у вищій школі створити такі психолого-педагогічні умови, коли студент може зайняти активну особистісну позицію та повною мірою проявити себе як суб'єкт освітньої діяльності [4].

Одним з найважливіших факторів розвитку освіти є впровадження сучасних технологій при викладанні іноземної мови. Головними аспектами впровадження в освіту сучасних технологій є:

- технологізація всіх видів навчання;
- упровадження сучасних комп'ютерних і мережевих технологій;
- зростання та широке застосування нових інформаційно-освітніх технологій [3].

На заняттях англійської мови за допомогою Інтернету можна вирішувати цілий ряд дидактичних завдань: формувати навички і вміння читання, використовуючи матеріали глобальної мережі; удосконалювати вміння письмового мовлення студентів; поповнювати словниковий запас; формувати мотивацію до вивчення англійської мови. Інтенсивний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій, вільний доступ до системи Інтернет, різноманітність комп'ютерного та програмного забезпечення надали можливість використання інтерактивних ресурсів у навчальному середовищі, що отримало назву E-learning.

Методичні переваги навчання іноземній мові за допомогою мультимедійних засобів свідчать, що цей метод має більший ступінь інтерактивного навчання, дає можливість обирати темп та рівень завдань, покращує швидкість засвоєння граматичних конструкцій та накопичення словникового запасу. Також до безумовно технічних переваг цього методу можна віднести можливість використання інтерактивних відео - та аудіо

роликів при навчанні усному мовленню. Демонструючи схеми, фото та малюнки за тематикою мовного спілкування, реалізується принцип наочності. Запровадження мультимедійних технологій створює умови для інтерактивного спілкування, що на сьогоднішній день є найважливішою складовою навчального процесу. Використовуючи мультимедійні технології викладач може подати інформацію в абсолютно новій та ефективній формі, зробити її більш повною, цікавою та наближеною до тематики спілкування, що вивчається. А також, мультимедійні технології дозволяють розробити яскраві та більш цікаві вправи на говоріння. Для студентів, вивчення іноземної мови із застосуванням мультимедійних технологій, також має певні переваги. Так як ці технології нові, для студентів цікаво мати справу з джерелами нових видів отримання інформації. А також важливо те, що засвоєння нової інформації з використанням мультимедійних технологій, проходить в ігровій формі. Застосування мультимедійних технологій дозволяє студентам самостійно готувати міні-проекти за тематикою спілкування та презентувати їх [2].

Інформаційні матеріали навчального курсу можуть бути опрацьовані викладачами та студентами у зручний для них час. Такий спосіб підготовки підвищує рівень отримання якісної освіти. Інновацією електронного навчання є створення платформи модульного об'єктно-орієнтованого динамічного навчального середовища (MOODLE – Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment). Платформа MOODLE дозволяє викладачам створювати інтерактивні навчальні курси для студентів за оптимально організованою модульною системою. Різноманітні навчальні вправи та завантажена файлова інформація складають окремі модулі.

Таким чином очевидно, що сучасна дійсність пред'являє усе більш високі вимоги рівню практичного володіння іноземною мовою. У зв'язку з цим використання інноваційних освітніх технологій надає величезні можливості для підвищення ефективності процесу навчання. Інформаційні і мультимедійні навчальні програми, як показує практика, мають переваги перед традиційними методами навчання, оскільки сприяють реалізації індивідуального підходу і підвищенню самостійності студентів. Звідси використання інноваційних технологій у навчанні іноземним мовам несе в собі величезний педагогічний потенціал, що дозволяє переводити оволодіння іноземною мовою в живий творчий процес.

Список використаних джерел

1. Крючков Г. Болонський процес – як гармонізація Європейської системи вищої освіти / Г. Крючков. – Педагогічна преса, 2004.

2. Пометун О. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід. / О. Пометун, Л. Пироженко. – К., 2002.
3. Інноваційні технології на уроці німецької мови / Упоряд.: Л. Горбач. – К., 2008. – С. 4 – 9, 87 – 89.
4. Науменко У.В. Інноваційні методи навчання англійської мови у вищій школі в умовах модернізації / У. Науменко. – Молодий вчений, № 3.1 (55.1), березень, 2018 р. – С.118-122.

Скриник Л.М.,

*старший викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ*

Скриник М.В.,

*старший викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ*

ІННОВАЦІЙНІ СПОСОБИ ОРГАНІЗАЦІЇ МОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

На сучасному етапі необхідною умовою навчання є впровадження таких методик, які б більш ефективно розкривали потенціал студентів, їх інтелектуальні, творчі та моральні якості та сприяли підвищенню мотивації до вивчення іноземної мови, активізували їх пізнавальну діяльність, спонукали до творчого пошуку та самовдосконалення.

Одним із інноваційних та дієвих способів організації мовної діяльності на заняттях з іноземної мови є проектна методика, що сприяє кращому засвоєнню та закріпленню знань іноземної мови.

Метод проектів - це комплексний навчальний метод, який дозволяє індивідуалізувати навчальний процес, дає можливість курсантам проявляти самостійність у плануванні, організації та контролі своєї діяльності.

Метод проектів дозволяє курсантам проявити самостійність у виборі джерел інформації, способі її викладу і презентації. Проектна методика дозволяє проводити індивідуальну роботу над темою, яка викликає найбільший інтерес у кожного учасника проекту, що, поза сумнівом, спричиняє за собою підвищену мотивовану активність курсантів. Він сам обирає об'єкт дослідження, сам для себе вирішує: чи обмежитися підручником з іноземної мови (просто виконувати чергову вправу), або почитати інші підручники, передбачені програмою ВНЗ. Проте, часто курсанти звертаються до додаткових джерел інформації, аналізують, порівнюють, залишаючи найважливіше й найцікавіше.

Виконання проектних завдань дозволяє курсантам бачити практичну користь від вивчення іноземної мови, слідством чого є підвищення інтересу до цього предмету. У своїй статті я хотіла б розповісти про те, як використовуємо проектну методику у своїй роботі.

Проектна форма роботи вважається однією з актуальних технологій, що дозволяють студентів знаходити практичне застосування накопиченим знанням з предмету. Вони розширюють свій кругозір, кордони володіння мовою, отримуючи досвід від її практичного використання, вчать слухати іншомовну мову і чути, розуміти один одного при захисті проектів. Студенти працюють з довідковою літературою, словниками, комп'ютером, тим самим створюється можливість прямого контакту з автентичною мовою, чого не дає вивчення мови лише за допомогою підручника на занятті в аудиторії.

Робота над проектом – творчий процес. Студент самостійно або під керівництвом викладача займається пошуком вирішення якоїсь проблеми, для цього потрібне не лише знання мови, але і володіння великим обсягом наочних знань, володіння творчими, комунікативними і інтелектуальними вміннями. Робота над проектами розвиває уяву, фантазію, творче мислення, самостійність та інші особові якості. Для реалізації проектною методики необхідна серйозна підготовка, вивчення значного обсягу лексичного матеріалу, формування мовленнєвих навичок студентів на початковому етапі навчання у вищому навчальному закладі.

Необхідно виділити наступні види проектів:

Інформаційні проекти. Цей тип проектів від початку спрямований на збір інформації про будь-який об'єкт, явище; ознайомлення учасників проекту з цією інформацією, її аналіз та узагальнення фактів, призначених для широкої аудиторії. Такі проекти часто інтегруються в дослідницькі проекти і стають їх органічною частиною, модулем.

Групові проекти. Дослідження виконується групою студентів, але кожен студент окремо вивчає відповідний аспект обраної теми.

Міні-дослідження. Студент виконує індивідуальне соціальне опитування (анкетування або співбесіда).

Проект, який базується на роботі з *літературними джерелами*, де студент вибірково читає матеріал на тему, яка його цікавить. Науковці вважають, що останній тип проекту є нескладним для практичного використання. Працюючи над таким проектом, студент розвиває навички роботи з різноманітними літературними джерелами: з довідковою літературою, каталогами бібліотеки тощо. Такий вид проекту здебільшого притаманний для вивчення англійської мови для спеціальних цілей.

Дослідницькі. Такі проекти вимагають добре продуманої структури, позначених цілей, обґрунтування актуальності предмета дослідження для

всіх учасників, позначення джерел інформації, продуманих методів, результатів. Вони повністю підпорядковані логіці невеликого дослідження і мають структуру, наближену до наукового дослідження, яке відбулося на професійному рівні.

Методисти виділяють наступні етапи роботи над проектами:

- 1) визначення теми проекту;
- 2) визначення проблеми і мети проекту;
- 3) обговорення структури проекту, складання приблизного плану роботи;
- 4) пошук інформації: робота з різноманітними джерелами, створення власної системи збереження інформації;
- 5) регулярні зустрічі, під час яких студенти обговорюють проміжні результати;
- 6) аналіз зібраної інформації, подальша координація дій;
- 7) підготовка презентації проекту – відеофільми, покази, використання мультимедійних ресурсів тощо;
- 8) захист проекту, опонування;
- 9) колективне обговорення проекту, експертиза, результати зовнішньої оцінки, висновки;

Існують наступні параметри зовнішньої оцінки проекту:

- актуальність та важливість проблем проекту, обов'язкове відношення до тематики навчальної програми;
- обов'язкова участь кожного студента в проекті згідно особистісних знань та можливостей;
- ретельне вивчення проблеми та використання надбаних раніше знань з інших галузів науки;
- вміння висловлювати та захищати свою власну точку зору щодо прийнятих рішень, робити висновки, брати активну участь у дискусії;
- презентабельність та естетичність отриманих результатів проекту.

Для успішного впровадження проектів у навчальний процес необхідно врахування специфіки конкретної навчальної дисципліни та особливостей кожного типу проекту. Використання проектної методики вимагає від викладача високої кваліфікації та професійних навичок. Він, у свою чергу, повинен таким чином добирати комплекс вправ та завдань, який би ефективно підготував студентів до виконання проекту.

Проектна методика вважається однією з найбільш перспективних підходів у викладанні мови, оскільки допомагає побудувати своєрідний місток між реальним та чимось швидко досяжним. По-перше, проект допомагає інтегрувати іноземну мову у власну мережу комунікативної компетенції того, хто вивчає мову. Це заохочує застосовувати широкий

діапазон комунікативних навичок, дає змогу студентам використовувати інші сфери знань та дає можливість описати те, що є важливим у їхньому житті. По-друге, проєкт робить мову більш пов'язаною з потребами того, хто навчається так як вони вчать висловлювати думки про власний внутрішній світ, свою країну, свої думки та потреби. По-третє, проєкт налагоджує більш тісний зв'язок між мовою та культурою.

Список використаних джерел

1. Крючков Г. Болонський процес як гармонізація Європейської системи вищої освіти / Г.Крючков // Іноземні мови в навчальних закладах. – Педагогічна преса, 2004. С.4-8.
2. Коваленко О. Концептуальні зміни у викладанні іноземних мов у контексті трансформації іншомовної освіти / О.Коваленко // Іноземні мови в навчальних закладах. – Педагогічна преса, 2003. С. 4-10.
3. Полат Е.С. Метод проєктов на уроках іноземного язика / Е.С. Полат // Иностранные языки в школе. – 2000. – № 2, 3.

Стефанова Г.Г.,

*здобувач вищої освіти ступеня бакалавра
III курсу, 308 групи Національної академії
внутрішніх справ,*

Консультант з мови:

Романов І.І., *старший викладач кафедри
іноземних мов Національної академії
внутрішніх справ*

DRUG TRADE AS A SOURCE OF TERRORIST FINANCING

According to the experts, drug traffickers and terrorists tend to flourish in failed states with ineffective governments that have been destabilized by war and internal conflicts. Nevertheless, even transitional countries are used as traffic routes for illegal drugs, and once they are established, these networks tend to become increasingly well organized and hard to detect.

Southeastern Europe is a very complex region that has experienced conflict and political instability since the beginning of 1990s, which created the necessary conditions for the establishment of criminal networks as well as for the development of criminal activities, including drug trafficking. Although the involvement of the international community has helped the region to become more closely integrated with the rest of Europe and resolve most of its ethnic conflicts,

the threats for regional security coming from this area are now mainly related to organized crime.

Yet, in spite of the fact that southeast European countries have proven in the recent past a substantial willingness to cooperate in stabilizing the area, the fight against organized crime remains one of the key challenges the countries in the region face today.

The Western Balkans (including Bosnia-Herzegovina, Serbia and Montenegro, Albania and, to a certain degree, the Former Yugoslav Republic of Macedonia) is still considered “the gateway of organized crime to Europe,” which raises the specter of the potential of terrorist activities in, or emanating from, the area. Aside from the scope of organized crime—especially drug trafficking—in southeastern Europe, there are many voices concerned about the presence in Bosnia, Kosovo, Macedonia, and Albania of individuals and groups linked to terrorist networks, including Al Qaeda. Moreover, organized crime activities in the entire region are assumed to support terrorist groups, especially via financial assistance.

It is obvious that the greatest peril directly or indirectly connected with terrorism in the region is to be found in organized crime, which represents not only a funding source for terrorism but also a basis for recruitment of new people and support for its existence. The strategic position of the region, between Western Europe and the Middle East, adds a new dimension to the link with terrorism.

Drug trafficking has become so crucial to the cause of Albanian separatism that certain towns populated by Albanians (such as Veliki Trnovac and Blastica in Serbia, Vratnica and Gostivar in FYRO Macedonia, and Shkoder and Durres in Albania) have become known as the “new Medellins” of the Balkans. The so-called “Albanian Mafia,” consisting largely of ethnic Albanians from Kosovo, “have for several years been a feature of the criminal underworld in a number of cities in Europe and North America, being particularly prominent in the trade in illegal narcotics.” Since the mid 1990s, “Albanian nationalists in ethnically tense Macedonia and the Serbian province of Kosovo have built a vast heroin network, leading from the opium fields of Pakistan to black-market arms dealers in Switzerland, which used to transport up to \$2 billion worth of the drug annually into the heart of Europe.” In 1995, more than 500 Kosovar or Macedonian Albanians were in prison in Switzerland for drug or arms trafficking offenses, and more than 1,000 others were under indictment.

At the same time, the profits gained through illegal activities are often used for financing terrorism; most often, financing for both local conflicts and terrorist activities draws on illicit activities as one of its main sources, especially the drug trade. For instance, according to the Center for Peace in the Balkans, it has been confirmed that terrorism in the Balkans has been primarily financed through

narcotics trafficking. Heroin is the most profitable commodity on the Western market, as a kilogram of heroin, worth \$1000 in Thailand, wholesales for \$110,000 in Canada, with a retail street value of \$800,000.

So, southeastern Europe is a bridge between the Middle Eastern and CentralAsian drug producers and the Western European drug consumer market. Via the Balkan route, heroin travels through Turkey, FYRO Macedonia, Kosovo, and Albania to the Western European markets. The Albanian drug dealers, for example, ship heroin from Asia's Golden Crescent, frequently from Afghanistan, which is still a huge producer of opium poppies, as it produces over 70 percent of the global supply of heroin and 80 to 90 percent of the heroin found in western and eastern European markets.

Thus, the heroin passes through Iran to Turkey, where it is refined, and then transported by the Balkan/Albanian drug dealers. According to the U.S. State Department, anywhere from four to six tons of heroin move through Turkey every month.

References

1. TheDrugTradeinSoutheasternEurope[Электронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.comw.org/tct/fulltext/0503arasly.pdf>
2. Drug trafficking and the financing of terrorism [Электронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.unodc.org/unodc/en/frontpage/drug-trafficking-and-the-financing-of-terrorism.html>

Siryi A. Yu.

*Student der Nationalen Akademiedes Innern
Berater in der Sprache: Kharchuk N.R.*

FREMDSPRACHENTRAININGZUKÜNFTIGERSTRAFVERFOLGUNGS BEAMTERIMKONTEXT DER TRANSFORMATION DER HOCHSCHULBILDUNG AM BEISPIEL DER BRD

Ein Polizist in Großbritannien, Frankreich, in anderen Ländern muss während des gesamten Dienstes lernen, was seine Beförderung, die Zuordnung der Offiziersklasse, die Bezahlung, Leistungen und dergleichen abhängt. Dazu ist vorgesehen, dass die Vorbereitung in Bildungseinrichtungen nicht nur Wissen und Fähigkeiten geben sollte, sondern auch die Fähigkeit zur Selbstentwicklung zu bilden, die Fähigkeit, sich an neue soziale, informative, technische und technologische Anforderungen anzupassen, qualifizierte neue Kenntnisse durch Selbstbildung zu erhalten-das heißt, sollte auf der Grundlage der Vorschussbildung basieren.

Die dynamische und schnelle Entwicklung von Informationssystemen stellt neue Anforderungen an die Polizeibehörden aller Länder, an alle Bildungseinrichtungen der Polizei.

Im Polizeiruf gehört die Sprache zu Ihren allerwichtigsten Werkzeugen, denn das Gespräch mit Bürgern, die Sprache mit Kollegen und die Kommunikation mit anderen Stellen bilden eine zentrale Grundlage für Ihre Arbeit. Aus diesem Grund ist es zwingend notwendig, dass Sie die deutsche Sprache in Wort und Schrift beherrschen. Und wie gut Ihre Deutschkenntnisse sind, werden beim Einstellungstest durch Fragen zum Wortschatz, zur Grammatik, zur Rechtschreibung und zur Anzeigetechnik, manchmal aber auch durch ein Diktat oder einen Aufsatz überprüft.

Doch nur Deutschkenntnisse reichen nicht immer aus. Denn schließlich kann es durchaus passieren, dass Sie auf Personen treffen, die kein oder kaum Deutsch können. In solchen Fällen ist es natürlich äußerst hilfreich, wenn Sie auf eine Fremdsprache zurückgreifen können. Aber selbstverständlich niemand, dass Sie ein Sprachgenie sind und viele verschiedene Sprachen beherrschen. Stattdessen genügt es, wenn Sie auf Englisch kommunizieren können. Immerhin ist Englisch eine Weltsprache und wird schnell überall auf der Welt unterrichtet und verstanden. Hinzu kommt, dass internationale Anweisungen und Vorschriften ebenfalls auf Englisch verfasst sind. Auch hier brauchen Sie also Englischkenntnisse, um die Schriftstücke lesen und verstehen zu können. Gleiches gilt mit Blick auf technische Geräte und den Computer.

In Niedersachsen und in Nordrhein-Westfalen hören Englischkenntnisse zu den Einstellungsvoraussetzungen. In diesen beiden Bundesländern müssen Sie schon im Zug Ihrer Bewerbung nachweisen, dass Sie in der Schule mindestens sechs Jahre lang Englischunterricht hatten oder über ein Englisch-Zertifikat verfügen. In Schleswig-Holstein und bei der Bundespolizei wiederum kann Ihre Bewerbung nur dann stolz werden, wenn Sie im Fach Englisch mindestens die Note 4 hatten. Die übrigen Behörden erwarten zumindest passable Englischkenntnisse. Und ob Sie diese mitbringen, wird mitunter im Zuge des Einstellungstests überprüft.

Betrachten Sie das Modell der Vorbereitung der Polizisten am Beispiel Deutschlands. Das deutsche Polizeiausbildungsmodell gilt wohlverdientlich als eines der effektivsten und effizientesten der Welt. Ihre charakteristischen Merkmale sind:

Gründlichkeit der Grundausbildung

Längere Lernzeiten im Vergleich zu anderen Ländern und dementsprechend ein breiteres Volumen des zu untersuchenden Materials.

Jedes der 16 deutschen Länder sowie die Bundespolizeibehörden hat Ihre Bildungseinrichtungen zur Vorbereitung von Polizisten, wie die Oberschule der

deutschen Polizei (Münster), wird von der Bundespolizei (Lübeck) und anderen Abziehen.

Fast alle deutschen Bildungseinrichtungen geben Grundkenntnisse der englischen und anderen Fremdsprachen, und lernen auch eine spezielle professionelle Terminologie der Strafverfolgungsbehörden in einer fremden Sprache, aber in den meisten Fällen ist Ihr Programm für die Selbstbildung konzipiert, und da die Mentalität der Ukraine und Deutschland sehr unterschiedlich sind-das Europäische Bildungssystem in unser Land einzuführen wird nicht einfach sein.

Es gibt auch verschiedene multimediales Lernprogramme, wie zum Beispiel "POLICE", die auch in Universitäten benutzt. POLICE ist ein multimediales Lernprogramm zur Erhöhung der funktionalen Sprachkompetenz und der interkulturellen Kompetenz deutscher Polizisten. Die Ausgangsmotivation von Seiten der Bildungsinstitute der Polizei ergab sich aus den steigenden Anpassungen an die sprachgrenzüberschreitende Kommunikation von Polizisten. Diese Motivation wurde durch die kommende Weltausstellung in Hannover aktuell verstärkt.

Die Zusammenarbeit mit der Universität zu Köln ergab sich auf der Didacta, auf der sich Bildungsvertreter der Polizei von der besonderen lerntheoretischen Qualität der Multimediaprogramme der Universität zu Köln überzeugen konnten.

Der Lerner soll in englischer Sprache Dialog in 16 politischen Situationen, z.B. Fahnenabwehr, Verkehrsunfälle, Drogenprobleme flüssig beherrschen und Überredungen für 32 Funktionen der sozialen Kommunikation, Z. B. Information Fragen, Höflichkeitsformen, Begründungen sorgen können. Die Klassifikation und Auswahl der Redewendungen orientiert sich am Threshold Level 1990 des Rates der Europa. Darüber hinaus soll der Lerner die wichtigen fachspezifischen Vokabeln haben und auswählte polizeispezifische Erklärungen und Wegbeschreibungen geben können. Psycholinguistisch und kognitionspsychologisch wird begründet, dass mit dem sicheren Erreichen dieser Ziele ein Transfer vereinbart ist, der Einen allgemeinen Fortschritt der politischen Funktionen Sprachkompetenz rechtfertigt.

Das didaktische Konzept ist auf die zentralen Probleme der Erhöhung der funktionalen Sprachkompetenz bei ungeübten erwachsenen Lernern ausgewählt. Dazu hören die Probleme der niedrigen Eingangsvoraussetzungen in Verbindung mit ausgeprägten Sprachemmungen, die Probleme des Transfers in Verbindung mit dem Problem des schnellen Vergessens und die spezielleren Probleme der Motivation, Semantisierung, usw. Zur gezielten Bewältigung dieser Probleme wurde für jedes Lernziel auf der Basis der multimedialen Lernsystemtheorie LEMMA ein didaktisch ausgefeiltes Modul, ein sogenanntes DIMO entwickelt. Ein Didaktisches Modul ist ein relativ autonomer lerntheoretisch optimierter Teil

eines Lernsystems. Es ist der zufolge aus spezifischen MultiMedialen Komponenten zusammengesetzt. Eine MMK ist eine spezielle Übungsform, die unter Ausnutzung der multimedialen Möglichkeiten definierte Lernprozesse auslöst. Die Lernprozesse geben sich aus einer kognitionspsychologischen Analyse der Lernziele. Aus dieser Perspektive werden die folgenden.

Dimos entwickelt:

1. VIP (Verstehen - Imitieren - Produzieren) - für die Wegbeschreibung PRIMAT (Progressive Integregation mit alternativen Techniken) - für die Dialoge ARA (Assoziieren - Reproduzieren - Automatisieren) - für die Redewendungen SAVE (Sortieren, Akustisch-visuell Encodieren) - für die Fachvokabeln
2. Literaturliste
3. Kravchuk L. S. The Organization of practical orientation training in system of police vocation training (from the experience of federal republic of Germany), 2017, P. 98-104
4. Prof.Dr. Hermann RuppelPOLICE – English fürPolizisten

Трещук О.С.,

*курсант взводу ПМППМ -17-2 ФПМ УДФС
України*

Науковий керівник:

***Ковалинська І. В., кандидат педагогічних
наук, доцент кафедри сучасних
європейських мов УДФС України, доцент***

ІННОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

На даному етапі становлення української держави та її співпраці з чисельними європейськими країнами, реформування системи вищої освіти є визначною ланкою у процесі євроінтеграції та відкриває нові можливості для української молоді. Нова соціокультурна реальність зробили вивчення іноземних мов одним із пріоритетних завдань для майбутніх фахівців та зумовила, тим самим, необхідність модернізації сучасної системи вищої освіти. Оскільки процес викладання та засвоєння іноземної мови вважається складнішим від аналогічних процесів для більшості інших предметів, підвищення ефективності та результативності навчання є популярною темою для багатьох досліджень.

Актуальність даного дослідження у полягає у розкритті інноваційних тенденцій, що застосовуються у процесі викладання іноземних мов у вищих навчальних закладах України.

Вивченням новітніх технологій, методів та прийомів у викладанні іноземних мов загалом та англійської мови зокрема займалося багато вітчизняних та зарубіжних вчених, а саме: Г. Крючков, В. Сенченко, С. Степаненко, Н. Н. Stern, J. W. Botkin тощо. Враховуючи такі тенденції, доцільно детальніше вивчити вплив процесів євроінтеграції та глобалізації на вивчення іноземних мов.

Відповідно до Загальноєвропейських Рекомендацій з мовної освіти, одним із стратегічних завдань реформування змісту освіти в Україні є розробка державних стандартів щодо навчання іноземних мов [1, с.127].

Сучасні інноваційні методи навчання іноземних мов спрямовані на розвиток і самовдосконалення особистості, на розкриття її резервних можливостей і творчого потенціалу, створюють передумови для ефективного поліпшення навчального процесу у вищих навчальних закладах. Відповідно до особливостей навчального процесу, основними принципами сучасних методів викладання іноземної мови у вищій школі є: рух від цілого до окремого, орієнтація занять на студента (*learner-centered lessons*), змістовність занять, їх спрямованість на досягнення соціальної взаємодії, засвоєння міжкультурних особливостей, професійна і фахова орієнтація [2, с.231].

Слід зазначити, оскільки основною метою у модернізації системи навчання іноземних мов в Україні є використання мовних засобів для забезпечення реального процесу спілкування та досягнення власних цілей комунікації, формується характерна тенденція до посилення комунікативної спрямованості навчального процесу. Комунікативний підхід базується на тому, що студенти повинні опанувати мовні форми у процесі самої комунікації. Він ставить за мету навчання мови через мовлення і заснований на таких ключових поняттях, як «спілкування», «культура», «мотивація», «інтерактивність». Найважливішою характеристикою комунікативного підходу є використання автентичних матеріалів, тобто таких, які реально використовуються носіями мови [3].

Варто врахувати, що сучасна комунікативна методика пропонує широке впровадження в учбовий процес активних нестандартних методів і форм роботи для кращого свідомого засвоєння матеріалу. У практиці виявили досить високу ефективність такі форми роботи, як індивідуальна, парна, групова і робота в команді. Найбільш відомі форми парної і групової роботи:

- внутрішні (зовнішні) кола (*inside/outside circles*);
- мозковий штурм (*brainstorm*);

- читання зигзагом (jigsawreading);
- обмін думками (think-pair-share);
- парні інтерв'ю (pair-interviews) та інші [2, с.231].

Не можливо оминати увагою той факт, що кредитно-модульна система, яка вже давно поширена в США та країнах Європи, а з недавніх пір і в Україні, передбачає міждисциплінарну інтеграцію. Навчання іноземним мовам здійснюється у співпраці з викладачами професійно-орієнтованих та спеціальних дисциплін. Така система сприяє підготовці майбутнього фахівця, враховуючи специфіку його основної професії, розвитку професійного творчого мислення, ознайомленню з професійним етикетом, розвиває навички роботи в колективі, співробітництва тощо. Введення модульної структури курсів означає новий підхід не лише до побудови програм професійного навчання, але й співвідношення фундаментальної та спеціальної підготовки щодо обсягу знань. Під час складання таких програм з'являється можливість комбінувати курси з різних галузей наукового знання відповідно до нових запитів економіки. Отже, введення модульної структури організації професійного навчання для університетів фактично означає здійснення більш цілеспрямованої підготовки студентів з урахуванням ринку праці [4, с.58].

Крім усього вищезазначеного, сучасні світові тенденції до глобалізації та стрімкого розвитку науки визначають необхідність самоосвіти, яка виходить за рамки обов'язкової освіти, визначеної вищим навчальним закладом, та повинна продовжуватися усе життя.

Слід зазначити, що крім комунікативного аспекту, викладачі повинні познайомити студентів з історичним та культурним підґрунтям мови, що вивчається, та підтримувати співпрацю з викладачами професійно-орієнтованих дисциплін, забезпечуючи безпосередній зв'язок мови з фаховою освітою студентів. Таким чином, можемо зробити висновок, що всі тенденції, які прослідковуються в українській освіті, позитивно впливають на вивчення студентами іноземної мови, підвищуючи культурний рівень нашої країни та сприяючи її інтеграції у європейський та світовий простір

Список використаної літератури

1. Ніколаєва Ж. В. Навчання іноземних мов у ВНЗ у контексті Загальноєвропейських Рекомендацій з мовної освіти / Жанна Володимирівна Ніколаєва. // Наукові праці. Педагогічні науки. – 2004. – №29. – С. 127–130.
2. Антонюк Н. М. Вивчення іноземних мов в контексті гуманістичної освіти / Н. М. Антонюк, О. Ю. Титаренко, І. В. Горохова. // Вісник Академії адвокатури України. – 2009. – №1. – С. 228–233.

3. Рудницька Т. Г. Інноваційні методи навчання іноземних мов у вищій школі в контексті гуманістичної спрямованості навчального процесу [Електронний ресурс] / Т. Г. Рудницька // Гуманізм та освіта. – 2008. – Режим доступу до ресурсу: <http://conf.vntu.edu.ua/humed/2008/txt/Rudnizka.php>.

4. Ігнатюк О. А. Особливості підготовки сучасних фахівців у системі вищої професійної освіти США / О. А. Ігнатюк. // Теорія і практика управління соціальними системами. – 2011. – №1. – С. 55–64

Тищенко М. А.,

*Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені
Ігоря Сікорського»*

МОБІЛЬНІ ДОДАТКИ ЯК ЗАСІБ ПОКРАЩЕННЯ ІНШОМОВНОЇ МОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Покращення мовленнєвої компетентності студентів не може відбуватись без використання сучасних інформаційно-комунікаційних та веб-технологій. На сьогоднішній день рівень сформованості навичок використання сучасних засобів комунікації у молоді нашої країни є надзвичайно високим. Це стало можливим завдяки низці факторів а саме:

- поширення використання всесвітньої мережі Інтернет;
- використання засобів зв'язку на перших етапах розвитку людини;
- постійне використання засобів зв'язку для вирішення повсякденних завдань;
- постійне зниження вартості пристроїв зв'язку (смартфонів, планшетних персональних комп'ютерів тощо).

Ми можемо констатувати, що засоби зв'язку наскрізно увійшли у наше повсякденне життя, але питання використання таких засобів у навчанні іноземних мов, на жаль, вивчене не всебічно.

На сьогодні існує безліч мобільних додатків, які можуть якісно підвищити рівень володіння іноземною мовою. Методом зіставного аналізу нами було досліджено основні переваги та недоліки використання мобільних додатків у навчальному середовищі. До основних переваг слід віднести:

- можливість вивчення іноземної мови у будь-який час доби;
- відсутність географічного обмеження у навчанні, тобто, студент може виконувати завдання знаходячись поза навчальною аудиторією;

- робота над помилками одразу після виконання завдань на всіх рівнях навчання (від вхідного тестування, до проміжного та рубіжного контролю знань).

Звичайно, переваг використання такого режиму навчання набагато більше. Говорячи ж про недоліки, слід згадати наступні:

- розробка мобільних додатків без залучення професіоналів у галузі методики навчання іноземних мов;

- використання деяких мобільних додатків є безкоштовним лише протягом пробного періоду;

- відсутність кросс-платформеності деяких додатків, тобто, якщо студент використовує операційну систему iOS, він не зможе використовувати додаток, який був розроблений для операційної системи Google Android;

- не у всіх додатках є можливість інтуїтивно зрозуміти інтерфейс користувача.

Підводячи підсумки, слід зазначити, що, на нашу думку, використання мобільних додатків у навчанні іноземних мов є надзвичайно корисним, але найвищого рівня продуктивності можливо досягти лише в режимі використання цього методу та роботи з викладачем, який може корелювати навчальний процес в реальному часі. Тож, поєднання класичної методики з використанням сучасних інформаційно-комунікаційних та веб-технологій є найкращим підходом у навчанні іноземної мовленнєвої компетентності студентів вищих навчальних закладів України.

Список використаних джерел

1. Беленька Т. Л. Критерії відбору навчальних матеріалів для навчання професійно орієнтованого іншомовного спілкування в електронному середовищі / Тетяна Львівна Беленька // Вісник Київського національного лінгвістичного університету. – Серія Педагогіка та психологія. – К., 2006. – Вип. 11. – С. 107–112.

2. Бориско Н. Ф. Тенденции развития учебно-методических комплексов с учетом новых информационных и коммуникационных технологий (Интернет) / Наталья Федоровна Бориско // Іноземні мови. – 2001. – №3. – С. 19–21.

3. Годунов О. І. Формування комунікативної компетенції при вивченні іноземних мов з використанням телекомунікаційних можливостей Інтернету / О. І. Годунов // Вісник Юнеско – К. : Видавничий центр КНЛУ, 2010. – Вип. 5. – С. 332–337.

4. Barnes S. Hypertext Literacy / Interpersonal Computing and Technology / S. Barnes // An Electronic Journal for the 21st Century, 2004. – Vol. 2. – №4. – P. 24–36.

5. Davis N. Information Technology in the United Kingdom. Initial Teacher Education (1982 – 1992) / N. Davis // Journal of Information Technology for Teacher Education. – 2002. – №1. – P. 7–21.

6. Delany P. Hypertext, Hypermedia and Literacy Studies: The State of the Art. In: Delany, Paul and Landow, George P. (Hrsg.), Hypermedia and Literacy Studies. – Cambridge, Mass and London : MIT Press. – 2011. – P. 3–50.

Филипська В.І.,
*кандидат педагогічних наук ,
старший викладач,
Харківський національний
університет внутрішніх справ*

ДО ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ МАЙБУТНІХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Знання іноземних мов сьогодні – це культурна та професійна потреба для підготовки майбутніх поліцейських. Зміни у суспільстві, розширення контактів викликали практичний інтерес до іноземних мов. В умовах широких міжнародних зв'язків з іншими країнами важливо спілкуватися з іноземними спеціалістами, розвивати науково-професійні й особисті контакти із зарубіжними партнерами, читати різні видання іноземною мовою.

Метою навчання іноземної мови у вищих навчальних закладах є як оволодіння іноземною мовою, так і набуття професійно спрямованої іншомовної компетентності для успішного виконання подальшої професійної діяльності. Тому сьогодні актуальною потребою стало формування у студентів іншомовної комунікативної компетентності, тобто набуття вміння спілкуватися та встановлювати контакти з іншими людьми, що зумовлено потребою спільної діяльності, яка включає обмін інформацією, розробку єдиної стратегії взаємодії, сприймання й розуміння іншої людини.

Важливо визначити компоненти готовності майбутніх поліцейських до професійного іншомовного спілкування: 1) мотиваційний – мотивація суб'єктів, ставлення до професійного іншомовного спілкування, спрямованість на взаємодію; 2) операційний – професійна мовленнєва компетентність; 3) нормативно-рефлексивний – здатність комунікантів до

нормативної саморегуляції і самооцінки своєї поведінки у процесі спілкування. Сукупність цих компонентів у їхньому взаємозв'язку і взаємозалежності становить зміст готовності до професійного спілкування в іншомовному середовищі [1].

Ознайомлення з європейським досвідом підготовки правоохоронців та фахівців у сфері права свідчить, що пріоритетним у вищій освіті є вивчення іноземної мови із спеціальною метою, тобто розвиток й формування іншомовної комунікативної компетенції студентів на основі фахово орієнтованої підготовки (використання іноземної мови у професійному контексті і ситуаціях професійного спілкування), що передбачає залучення студентів до активного спілкування іноземною мовою, що вивчається, та підготовки різноманітних презентацій.

При підготовці правоохоронців професійно орієнтований вимір перш за все реалізується на основі тематично-ситуаційної організації навчального матеріалу. Так, теми професійного спілкування включають ознайомлення з особливостями правоохоронної діяльності у різних країнах (структура, завдання, функції), видами протиправної поведінки, типами злочинів і правопорушень, роботою поліцейських відділів, розслідуванням злочинів, типами й видами покарань та стягнень, проблемами організованої злочинності, судочинства, міжнародного співробітництва у правовій сфері тощо.

Важливим є залучення нових технологічних ресурсів (Інтернет, програми дистанційного навчання). Усі вищі навчальні заклади потребують сучасних обладнаних ресурсних центрів і центрів індивідуалізованого навчання, адекватного забезпечення потребують бібліотеки. Слід розвивати навчальні види роботи у позанавчальний час і для мотивування студентів, і для підвищення якості вивчення іноземних мов у вищих навчальних закладах: проведення круглих столів і семінарів, що стосуються як особливостей професійної діяльності студентів, так і культури народу, мова якого вивчається, книжкових/музичних презентацій, показів фільмів з подальшим обговоренням, організацію роботи клубів іноземних мов, лекцій, ярмарок іноземних мов тощо. Слід прагнути залучати студентів до організації таких видів діяльності і всіляко стимулювати їх амбіції щодо оволодіння іноземними мовами [2].

Список використаних джерел

1. Байбакова О.О. До проблеми навчання професійному іншомовному спілкуванню майбутніх фізиків-дослідників // О.О.Байбакова // Науковий вісник УжНУ. Серія: Педагогіка. Соціальна робота. Вип. 26. – Ужгород: УжНУ, 2012. – С. 17-20.

2. Кузнецова О.Ю. Модернізація іншомовної фаховоорієнтованої підготовки у вищій освіті // О.Ю.Кузнецова // Іншомовна підготовка працівників ОВС та фахівців із права, наук.-теорет. конф. (Київ, 30 квіт. 2015 р.) – К.: Нац. акад. внутр. справ, 2015. – С.81-82.

Филь Р.С.,

*кандидат юридичних наук, начальник відділу,
Державний науково-дослідний інститут
Міністерства внутрішніх справ України*

АКТУАЛІЗАЦІЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ У КОНТЕКСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Прагнення України приєднатися до європейської спільноти зумовлює потребу в фахівцях, здатних до професійного іншомовного спілкування, з метою здійснення успішної взаємодії із іноземними партнерами. Так, у правоохоронній діяльності це проявляється у процесі спілкування правоохоронців для вирішення поставлених їм завдань. До того ж особливо важливим є володіння навичками і уміннями спілкуватися англійською мовою, оскільки Україна співпрацює з багатьма міжнародними організаціями, де ця мова є офіційною. Яскравим прикладом такого співробітництва є співпраця Національної поліції України (далі – НП України) з Міжнародною організацією кримінальної поліції – Інтерпол (далі – Інтерпол), одним із напрямків діяльності якого є боротьба з транснаціональними організованими злочинними групами, які займаються контрафактом.

Процес євроінтеграції України також зумовлює посилення захисту прав інтелектуальної власності (далі – ПІВ). Так, як незаконне використання та реалізація об'єктів ПІВ перетворилось для України на реальну небезпеку системного характеру. Злочини у сфері інтелектуальної власності завдають фінансових збитків не тільки правовласникам, а й загрожують економічній безпеці країни загалом та підривають її авторитет на міжнародній арені. За даними щорічного звіту Міжнародного альянсу інтелектуальної власності в Україні вбачаються позитивні зміни у сфері захисту ПІВ шляхом налагодження співпраці новоутвореного Департаменту кіберполіції у складі НП України з Федеральним бюро розслідувань та Інтерполом з питань захисту ПІВ [1].

Наразі у структурі НП України існує два підрозділи, які забезпечують охорону ПІВ, зокрема: Департамент захисту економіки, який бере участь у проведенні заходів із запобігання і виявлення кримінальних правопорушень у сфері економіки й інтелектуальної власності та Департамент кіберполіції, який також уповноважений займатися питанням протидії порушення ПІВ у мережі Інтернет.

Зауважимо, що активну роботу щодо захисту ПІВ Інтерпол розпочав 2002 р. з прийняття Програми інтелектуальної власності [2], завдання якої реалізовувалися за допомогою таких заходів, як: оперативні заходи щодо виявлення злочинних груп; поліпшення ефективності слідчого апарату шляхом підвищення їх рівня знань у сфері інтелектуальної власності; інформування суспільства про обсяги контрафактного товару та негативні наслідки від його наявності; міжнародна науково-технічна допомога країнам за запитом їхніх урядів; створення єдиних інформаційних баз даних про контрафактний товар.

З прийняттям України до Інтерполу взаємодія правоохоронних органів України з компетентними органами зарубіжних держав щодо вирішення питань боротьби із злочинністю, що має транснаціональний характер або виходить за межі країни, здійснюється лише через Національне центральне бюро Інтерполу тобто НП України згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 1993 р. № 220 [3].

Тож, для встановлення в Україні дієвих засобів захисту ПІВ, про що неодноразово наголошує європейська спільнота, є в карай важлива співпраця НП України з міжнародними організаціями. А вільне володіння іноземними мовами поліцейським дозволить співпрацювати з Інтерполом та ефективно протидіяти порушення ПІВ.

Список використаних джерел

1. Міжнародний Альянс Інтелектуальної Власності опублікував щорічний звіт по Україні. URL: <https://law.univ.kiev.ua/ua/component/k2/4103> (дата звернення: 18.03.2019).

2. Trafficking in illicit goods and counterfeiting. URL: <http://www.interpol.int/Crime-areas/Trafficking-in-illicit-goods-and-counterfeiting/> Trafficking-in-illicit-goods-and-counterfeiting (дата звернення: 18.03.2019).

3. Про Національне центральне бюро Інтерполу: Постанова Кабінету Міністрів України від 25 березня 1993 р. № 220. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/220-93-п> (дата звернення: 18.03.2019).

Харчук Н. Р.,
*старший викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ*

КОНСТРУКТИВНА КОМУНІКАТИВНА ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ НІМЕЧЧИНИ З ІНОЗЕМНИМИ ГРОМАДЯНАМИ

Дослідження німецького досвіду є важливим з погляду використання ефективних стратегій забезпечення якості іншомовної освіти в Україні. Досвід іншомовної підготовки юристів та поліції в університетах Німеччини як європейської країни з давніми академічними традиціями та сучасними технологіями навчання становить значний інтерес для вітчизняної педагогічної науки.

Метою навчання, побудованого за модульною системою, є осмислення німецької правової культури і правопорядку. При цьому повинні також вивчатися філософські, суспільні і політично-правові взаємозв'язки, а також інтернаціоналізація правової системи. Для представників сил охорони правопорядку мова є чи не найважливішим інструментом професійної діяльності. Це пов'язано з тим, що кожного дня, виконуючи професійні обов'язки, правоохоронці взаємодіють з представниками різних комунікативних культур, зокрема й іноземних.

У комунікації правоохоронців з іноземцями часто виникають труднощі, оскільки дивна поведінка іноземних громадян може призвести до непорозуміння, а отже, й до виникнення конфлікту. Професійна діяльність правоохоронця потребує знань особливостей комунікативної поведінки іноземців. Саме ці знання дають можливість представникам сил охорони правопорядку не лише вжити відповідних заходів під час виникнення конфлікту, а й сприяти успішному виходу з нього та запобігти злочину. Зважаючи на це, актуальності набуває питання підготовки правоохоронців до комунікації в полікультурному середовищі.

Слід зауважити, що навіть сьогодні важко знайти такого представника сил охорони правопорядку, який би мав достатньо знань, щоб відповідно поводитися в конфліктній ситуації за участю іноземців. Саме тому існує необхідність звернутися до досвіду німецьких поліцейських, повсякденна професійна діяльність яких майже не обходиться без взаємодії з представниками іноземних комунікативних культур.

Для німецьких поліцейських організують семінари, тренінги, де за допомогою рольових ігор вони відпрацьовують ймовірні комунікативні ситуації за участю представників іноземних комунікативних культур. Під час рольових ігор учасники тренінгів дізнаються, які позитивні чи негативні

реакції викликає їхня культурно-специфічна модель поведінки або як вони самі реагують на так звану чужу комунікативну поведінку. Моделювання ситуацій на тренінгах стимулює поліцейських до критичних дискусій з огляду на можливі інтуїтивно розвинені альтернативні дії та наслідки, які за певних обставин є непередбачуваними та незапланованими [1].

Зрозуміло, що знання мови відіграє ключову роль, і не обов'язково представники сил охорони правопорядку завжди повинні розмовляти мовою представника іноземної комунікативної культури. Іноземну мову вони повинні використовувати відповідно до ситуації. Трапляються випадки, коли іноземні правопорушники й не розраховують на те, що правоохоронці можуть розуміти їхню мову. Так, у Німеччині, у місті Нойс, 23-річний чоловік у стані алкогольного сп'яніння замість того, щоб слідувати вимогам поліцейських, почав їх ображати польською мовою. Така поведінка мала для нього негативні наслідки: він був заарештований. Чоловік не розраховував на те, що один із поліцейських гарно знав польську мову й зрозумів кожне слово [2].

Якщо правоохоронці володітимуть мовою, розумітимуть дивну поведінку представників іншої комунікативної культури, то вони зможуть спрямувати поведінку правопорушника в правильне русло і, зрештою, конфлікт, який назріває, буде нейтралізований.

Ось наприклад, у збройних силах Німеччини авторитетною організацією, де здійснюється різнобічна лінгвістична підготовка військовослужбовців та підвищення кваліфікації викладачів іноземних мов, є Федеральне відомство іноземних мов (das Bundessprachenamt, BSpA) - це федеральна вища командна інстанція, яка перебуває у підпорядкуванні територіальної військової адміністрації бундесверу. Головними завданнями відомства (ФВІМ) є навчання іноземних мов, а також переклад (усний та письмовий), робота з термінологією в рамках діяльності бундесверу і відомстві різногорівня.

Метою мовної освіти Федеральному відомстві (Bundessprachenamt) після визначення певного курсу, одержання комунікативних навичок слухання та розуміння прочитаного, а також усного та письмового висловлювання іноземною мовою. Ця мета характеризує принцип комунікативного професійно-орієнтованого навчання Федерального управління мов. У навчанні використовуються різні курси, які розподіляються на інтенсивне навчання, навчання слухачів (курсантів), мультимедійну підтримку навчання. Зокрема, мета визначається залежно від потреб слухачів і, як правило, вимог залежних від стандартних профілів навчання (Standardisierten Leistungsprofil - SLP). Виявлення результатів навчання відповідно до SLP відбувається на стандартизованих іспитах, на

яких оцінюються саме комунікативні навички в аудіюванні, говорінні, читанні і письмі за одним з чотирьох рівнів сформованості [4].

Список використаних джерел

1. Stückler Hans-Peter. Interkulturelle Qualifizierung der Polizei. Erfordernisse einer multikulturellen Gesellschaft / Hans-Peter Stückler // SIAK-Journal. – Zeitschrift für Polizeiwissenschaft und polizeiliche Praxis (1) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.bmi.gv.at/cms/BMI_SIAK/4/2/1/2009/ausgabe_1/files/Stueckler_1_2009.pdf

2. Randalierer unterschätzt Fremdsprachen-Kenntnisse der Polizei [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ruhrnachrichten.de/nachrichten/weiterenachrichten/nordrheinwestfalen/Randalierer-unterschaetzt-Fremdsprachen-Kenntnisse-der-Polizei;art5192,451589>

3. Sprachlehrgänge [Elektronische Ressource]. - Zugang zu Publikationen : http://www.bundessprachenamt.de/deutsch/produkte_und_dienstleistungen/sprachlehrgaenge/sprachlehrgaenge.htm.

4. Bundessprachenamt. Professioneller Dienstleister für Bundeswehr und öffentlichen Dienst. - Hürth : Wehrwaltung, 2010. - S. 1-2.

Хоменко О.Ю.,

*викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ*

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ЮРИДИЧНИХ ТЕКСТІВ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

Разом з інтеграцією України до світового співтовариства, встановлення і налагодження міжнародних, політичних, економічних зв'язків з'являється необхідність в юридичному обслуговуванні. Саме тому зараз актуальною є потреба в складанні юридичного документу іноземною мовою і його перекладу на українську. Юридичні документи мають специфічну структуру і оформлення, у різних країнах різні вимоги. Тому адекватного перекладу можна досягти лише, якщо дотримуватись відповідних норм, а це, як правило, вимагає особливих умінь і навичок.

Так, юридичний переклад вважається одним із найскладніших видів перекладу. Це зумовлено тим, що при перекладі юридичних текстів з англійської на українську і навпаки звичайних навичок перекладу недостатньо. Без знань у відповідній галузі права, без знань специфіки

конкретного виду праввідносин коректного перекладу не вийде. Перекладач має орієнтуватися у чинному законодавстві, володіти спеціальною лексикою, знати особливості використання юридичної термінології в конкретному контексті.

Андрієнко Л.О. визначає наступні вимоги до перекладу юридичного документу:

Зміст оригіналу має бути переданий максимально точно, без викривлення контексту;

Текст має бути природним для мови перекладу. Тому порядок слів, місця членів речення можуть бути змінені;

Терміни, скорочення, символи, які і складають значний відсоток юридичної лексики, мають бути адекватно перекладені. [2, с. 18]

Переклад також є посередником у процесі осягнення та розуміння різних культур, налагодженні контактів між ними, спілкуванні. [4] Перекладач має пам'ятати, що кожен текст – це частина мовної культури, а отже він підпорядковується соціальному кодуванню рідної і іноземної мов. Для адекватного перекладу необхідно володіти специфікою образів і пов'язаних з ними програм діяльності тих типів культур, між якими ведеться комунікація. Прикладом цього може слугувати судова мова, яка є чинником розрізнення національних культур. Так, у США судово-юридична тематика є основною складовою масової культури цієї країни.

Під час перекладу юридичного тексту дуже важливим є те, щоб перекладач однаково володів «юридичною грамотністю» української і англійської мов. У кожній мові є власні юридичні терміни. Наприклад, англійська мова «обслуговує» юридичні системи США, Великобританії, а німецька мова – ФРН, Швейцарії, Австрії.

Лінгвістична еквівалентність юридичних понять часто не досяжна. На сьогодні для європейців уніфіковано Хартію про права людини, а для держав-членів Європейського співтовариства – документи, положення та рішення цієї міжнародної організації. Унаслідок цього в мовах існує низка приблизних еквівалентів. Наприклад:

Article 3. Everyone has the right to life, liberty and security of person. *Кожна людина має право на життя, свободу й особисту недоторканність.*

Article 17. Everyone has the right to own property alone as well as in association with other. No one shall be arbitrarily deprived of his property. *Кожен має право як на одноосібне володіння власністю, так і в компанії з іншими. Ніхто не може бути дискреційно позбавлений його власності.*

Article 24. Everyone has the right to rest and leisure, including reasonable limitation of working hours and periodic holidays with pay. *Кожен має право на*

відпочинок і дозвілля, включаючи розумне обмеження робочого часу й оплачувану періодичну відпустку.

Латишев Л.К. вважає, що нерідко потрібні поправки на норму й узус і преінформаційний запас носіїв мови перекладу [3]. Тоді перекладач удається до трансформацій. В усіх мовах є стійкі словосполучення, які не мають повних відповідників в інших мовах. Перекладач має звертати на це увагу. Також варто згадати про переклад скорочень, які так часто зустрічаються в перекладах цієї сфери. Як і в будь-якому вузькопрофесійному спілкуванні, подібні одиниці вживаються не тільки в письмових, а й усних текстах. Наприклад, DUI/DWI – Driving under the influence/driving while intoxicated (водіння автомобіля в нетверезому стані); ROR – Release on recognizance (звільнення з підпискою про невиїзд), GBMI – Guilty but mentally ill (винний, але вимагає примусового психіатричного лікування в період відбування терміну виконання покарання).

Труднощі виникають також при перекладі словосполучень, які мають різний зміст в британському і американському варіантах англійської мови. [1, с. 69] Так, і в британському, і в американському варіантах є словосполучення Attorney General, проте під час його перекладу потрібно враховувати, який варіант англійської мови використовується в конкретному випадку. У США посади Генерального прокурора та Міністра юстиції поєднуються однією особою, тоді як у Великобританії ці посади обіймають різні чиновники. Аналогічна справа й із перекладом словосполучення Solicitor General – заступник Генерального прокурора/заступник міністра юстиції.

Отже, юридичний переклад на сьогоднішній день є дуже актуальним, проте складним видом перекладу. Багато в чому це зумовлено тим, що для цього виду перекладу недостатньо звичайних навичок перекладача. Такий переклад вимагає спеціальних знань з галузі, чинного законодавства і спеціальної лексики, її використання в конкретному контексті.

Список використаних джерел

1. Алімов В.В. Юридичний переклад. Практичний курс. Англійська мова / В.В. Алімов. – М. : КомКніга, 2005.
2. Андрієнко Л.О. Науково-технічний переклад. Конспект лекцій і дидактичний матеріал для студентів лінгвістичних спеціальностей. – Черкаси: ЧДТУ, 2002. – 22с.
3. Латишев Л.К. Переклад: теорія, практика і методика викладання / Л.К. Латишев, А.Л. Семенов. – М. : Academia, 2003.
4. Швейцер А.Д. Переклад в контексті культурної традиції / А.Д. Швейцер // Літературна мова і культурна традиція. – М., 1994.

Цицищук К.В.,

студентка 1 курсу 5 групи Інституту прокуратури та кримінальної юстиції Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Науковий керівник:

Колбіна Т. В., *доктор педагогічних наук, професор кафедри іноземних мов Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого*

ПЕРЕКЛАД ЮРИДИЧНИХ ТЕКСТІВ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ПРАВНИКІВ

У всі часи професія юриста була престижною та популярною. Головна запорука зацікавленості у працівнику –високий рівень його компетентності. Нині, у період глобалізації та інтеграційних процесів, значно посилилось значення іноземної мови у професійній діяльності юриста. Тому у студентів значно підвищується мотивація до вивчення іноземної мови у ВНЗ з метою оволодіння нею як засобом комунікації.

Відповідно до Загальноєвропейських Рекомендацій з мовної освіти щодо рівня володіння іноземною мовою студенти вищих навчальних закладів повинні «володіти уміннями вільно висловлюватись без суттєвої витрати часу на пошук адекватних мовних засобів у процесі досягнення ними соціальних, академічних і професійних цілей» [1]. Іншомовна компетентність майбутнього фахівця включає також уміння пошуку необхідної інформації, що передбачає здатність до перекладу текстів професійного спрямування.

У дослідженнях, присвячених проблемі формування перекладацької компетенції студентів, науковці (Н. Гавриленко, Е. Комарова, А. Астадур'ян, Л. Борозенець, О. Григоренко, М. Євдокімова, Г.М. Сорокіна, Т.М. Черкасовата інші) зазначають, що іноземна мова спеціальності є предметно-специфічним фрагментом загальної мови, що створює основу професійної комунікації фахівців.

Переклад трактується як вид мовного посередництва, у процесі якого зміст іншомовного тексту (оригіналу) передається іншою мовою шляхом створення інформаційно й комунікативно рівноцінного тексту[2].

Найбільші труднощі виникають, насамперед, при перекладі та реферуванні професійних текстів через їх перенасичення складною юридичною термінологією, яка до того ж досить багатозначна: одне слово

може тлумачитись по-різному, залежно від самого контексту загалом. Наприклад, слово «Gericht» використовується у побутовій комунікації у значенні «страва», а у термінології права – як термін, що означає «суд, судовий розгляд» [3].

Основні труднощі при перекладі текстів юридичної тематики пов'язані з особливістю правової системи країни, мова якої вивчається, оскільки не існує прямих відповідностей у термінології. Тож дуже важливо правильно зрозуміти зміст закону, нормативно-правового договору, судового рішення або будь-якого іншого документу, який розглядається, адже хоча б одна помилка й неправильно виражена суть питання – неможливість надалі дійти до висновку[4]. А це призведе до викривлення інформації вихідного тексту і його неадекватного перекладу.

У наш час провідними іноземними мовами можна вважати англійську, німецьку та французьку. Останні, на мою думку, мають деяку перевагу перед англійською завдяки приналежності до романо-германської правової сім'ї. Особливо це стосується німецької мови, адже Україна також тяжіє до цієї системи й чимало інформації можна зрозуміти, виконуючи подвійний аналіз законодавства двох держав, хоча, як і при будь-якому процесі, тут ймовірна значна похибка.

Виходячи з усього вище сказаного, можна зробити висновок, що найбільші труднощі у процесі навчання перекладу юридичних текстів виникають через брак базових фахових, загальних лексичних, граматичних знань з іноземної мови, тому варто не нехтувати використанням словників, які закріплюють правовий тезаурус. Головне – систематичність робіт над вдосконаленням свого мовленнєвого рівня, їх поетапність і бажання бути компетентним юристом.

Список використаних джерел

1. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання. Відділ сучасних мов. Страсбург. – К. : Ленвіт, 2003. – 261 с.

2. Колбіна Т.В. Навчання студентів перекладу текстів професійного спрямування: тези доповідей всеукраїнської науково-практичної конференції «Термінологічні проблеми перекладу та навчання фахових мов», 11 березня 2015 р. – Харків: Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, 2015. – С.39-40.

3. Сорокіна Г. М. Особливості перекладу німецької юридичної термінології / Сорокіна Г. М., Краснова Н.В. // Актуальні наукові дослідження в сучасному світі. – Переяслав-Хмельницький, 2018. – Вып. 5(37), ч. 5. – С. 115-119.

4. Черкасова Т.М. Окремі особливості перекладу професійних текстів студентами юридичних ВНЗ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/7140/1/CHerkasova_94-96.pdf

Цимбалюк Т. П.,

*викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ*

ВИКОРИСТАННЯ СИТУАТИВНИХ ВПРАВ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ МАЙБУТНІХ ПРАВООХОРОНЦІВ

Основною метою навчання іноземної мови в навчальних закладах є розвиток уміння використовувати її, як інструмент міжкультурного спілкування в різних сферах життєдіяльності. Вивчення іноземної мови сприяє значною мірою всебічному розвитку особистості та досягненню рівня, достатнього для практичного використання в майбутній професійній діяльності.

Навчаючи курсантів іноземної мови, важливо зосереджуватись не лише на вивченні граматики та лексики, а й важливо розвивати в них уміння почути слово, відчувати інтонацію та зрозуміти думку. Тому, для розвитку комунікативної компетенції, найбільш ефективним є використання ситуативних вправ. Ситуативна гра спрямована на те, щоб викликати в курсантів потребу в іншомовній мовленнєвій діяльності, яка знадобиться в майбутній професійній діяльності.

Важливим інструментом у вивченні іноземної мови є застосування ігрових ситуацій під час практичних занять, адже саме гра надає можливість створити умови максимально наближені до реальних ситуацій, має елемент непередбачуваності, що сприяє розвитку мовленнєвих умінь курсантів. До того ж, гра сприяє появі у курсантів мотивації до навчання, вільного спілкування іноземною мовою, подолання сором'язливості під час спілкування [3, с. 98].

Ситуативні івправи передбачають створення на занятті наступних ситуацій:

1) Ситуації, щодоповнюють. Курсантам пропонується доповнити, завершити опис ситуації, зробити з пред'явленої частини висновок.

2) Проблемні ситуації. Вони застосовуються для формування навичок оперування конкретним мовним матеріалом, однак в даній роботі розглядається лише можливість використання проблемних ситуацій в комунікативно-змістовному ключі, за умови вільної реакції курсантів.

3) Уявні ситуації. Реагуючи на стимул, що міститься в експозиції, курсанти повинні «відновити» багато з деталей обстановки, «прив'язати» їх до уявних співрозмовців, з одного боку, і до тих курсантів, які фактично будуть розігрувати ці ситуації, з іншого. Мовленнєва ситуація може бути як монологічною, так і діалогічною.

4) Рольові ситуації. В основу опису ситуації покладене посилання на соціальнокомунікативні ролі учасників розмови. Ситуативні вправи можуть виконуватися із застосуванням різних методичних прийомів [1].

Ситуативна гра під час навчальногопроцесувиконує наступні функції:

1) навчальна - заключається у закріпленні тільки що набутих курсантами знань, сприяє розвитку діалогічного та монологічного мовлення;

2) мотиваційно-спонукальна - проявляється у стимулюванні курсантів до виконання того чи іншого навчання, активізації можливостей особистості;

3) орієнтувальна - спрямована на навчання курсантів планувати свою мовленнєву діяльність, вчить слухати інших учасників гри та працювати в команді;

4) компенсаторна - полягає у наданні можливості спілкуватися англійською мовою немовного середовища та компенсує відсутність можливості спілкуватися в реальних умовах;

5) виховнафункцію - спрямована на розширення світогляду курсантів, прищеплення поваги до думки та висловлювань інших учасників гри, формування особистості [2, с. 50].

Дж. Скрівенер вважає, що допомогти тому, хто вивчає мову, можна, створивши “невимушені” реальні комунікативні ситуації [4, с. 148]. Ефективневивченняіноземноїмовимайбутніми правоохоронцями вимагаєвикористання ситуативних вправ. Адже, гра не тільки сприяє кращому засвоєнню курсантами навчальної інформації з іноземної мови, а й сприяє розвитку особистих якостей.

Список використаних джерел

1. Багрянцева О. Ситуація у навчанні граматики англійської мови: EnglishLanguage&Culture, 2001.1-3 с.

2. Кирилюк В.В. Класифікація навчально-рольових ігор при вивченні англійської мови та їх педагогічна сутність. Педагогічні науки, 2009. 49-52 с.

3. Крамаренко Т.В. Рольова гра як засіб діалогічно-орієнтованого навчання. Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка, 2012.98-103 с.

4. ScrivenerJ. LearningTeaching. AGuidebookforEnglishLanguageteachers. Oxford: MacmillanEducation, 2005. 431 p.

Ченківська Н.В.,

*старший викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ*

ЯКІСНЕ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ МВС ЯК ЧИННИК УСПІШНОГО РЕФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Українське суспільство сьогодні стрімко змінюється: стає відкритішим, активнішим у політичній сфері та у захисті власних прав і свобод. Тому виник суспільний запит на докорінні зміни у правоохоронних органах держави. Суть реформування Національної поліції полягає в тому, що поліція стає не тільки захисником прав та свобод і законних інтересів громадян, але й забезпечує публічну безпеку, надаючи послуги в правоохоронній сфері, ґрунтуючи свою діяльність на принципах де політизованості, верховенства закону, ринкової економіки і толерантності стосовно культурних, релігійних та етнічних груп.

Особливої ваги в контексті реформування правоохоронних органів набуває якісна підготовка майбутніх працівників поліції, зокрема їх навчання англійської мови. Реформування вітчизняної правоохоронної системи спирається на кращий світовий досвід. Поліцейські системи розвинутих країн світу, насамперед таких, як Франція, Велика Британія, США, Італія, Канада, Австрія, Японія, Німеччина, мають довготривалу історію, великий досвід боротьби зі злочинністю й охорони громадського порядку, тісні взаємозв'язки між собою. Мовою спілкування між поліцейськими цих країн є англійська.

Останнім часом у вищих навчальних закладах відбувається інтенсифікація процесу навчання іноземних мов шляхом упровадження різноманітних технологій навчання, що забезпечує свободу вибору студентів та слухачів щодо форм і методів навчання. Великий потік інформації вимагає застосування таких методів навчання іноземних мов, які дозволяють у стислі строки надати слухачам досить ґрунтовних знань, забезпечити високий рівень опанування та закріплення матеріалу на практиці. Загалом у світі відбувається широкий обмін інформацією, велику роль відіграє володіння фахівцями іноземною мовою, зокрема відповідною юридичною термінологією.

Якісне навчання майбутніх працівників поліції англійської мови, зокрема вивчення юридичної термінології, повинне базуватися на ґрунтовному аналізі та порівнянні лексичних запозичень в обох мовах – інтернаціональних термінів. У професійній юридичній лексиці з точки зору

перекладу та семантичної асиміляції О. Зеленська пропонує поділяти терміни на три групи:

- справжні інтернаціоналізми : *aspect* – аспект, *argument* – аргумент, *process* – процес, etc.;

- часткові псевдоінтернаціоналізми, наприклад, *to discuss* – дискутувати та обговорювати, *license* – ліцензія та дозвіл, *control* – контроль і керування, керівництво, влада, etc.;

- повні псевдоінтернаціоналізми, наприклад, *paper* – стаття (а не папір), *order* –порядок (а не ордер), *expertise* – компетентність (а не експертиза), etc.

Такий поділ лексем на групи, на наш погляд, допомагає викладачеві одразу вказати слухачам на проблемні моменти у їх засвоєнні, попередивши помилки, зокрема у вживанні часткових та повних псевдоінтернаціоналізмів.

Називаються вони так, тому що, хоч зовнішньою формою вони й нагадують українські слова, проте безпосередній переклад їх українською мовою найближчим за звучанням словом може привести до грубої помилки і навіть до викривлення змісту речення. О. Зеленська наводить такі типові приклади часткових та повних псевдоінтернаціоналізмів: *expert* – спеціаліст часто перекладається як експерт у контекстах, де мова йдеться просто про техніка чи лікаря, які не мають ніякого стосунку до експертизи: *Tests should be administered by a medical expert.* – Аналізи повинні призначатися лікарем. Або слово *officer* стосовно поліції часто перекладають як офіцер, у той час як *officer (police officer) – a member of the police* – є просто поліцейський : *Yes, officer, I saw the man approach the girl.* – Так, поліцейський, я бачив, як чоловік підійшов до дівчини. *In the USA fifteen states have more than 1,000 state police officers.* – У США п'ятнадцять штатів мають більше, ніж 1,000 поліцейських штату.

Отже, якісне викладання англійської мови у контексті реформування національних правоохоронних органів особливо актуальне. Підвищити якість викладання іноземної дозволить інтенсифікація процесу навчання, упровадження різноманітних технологій навчання, зокрема щодо вивчення юридичної термінології.

Список використаних джерел

1. Зеленська О.П. Лексичні особливості англійської юридичної наукової літератури. – К.: Вид-во Європейського університету, 2010. – 258 с.
2. Зеленська О.П. Навчання курсантів і студентів англійської юридичної термінології // Молодь і ринок. №11 (82), 2011. – С. 38-42.
3. Онуфрієнко Г.С. Іншомовні терміни та терміноелементи в юридичній науковій літературі східнослов'янських мов // Іншомовний аспект

підготовки фахівців для органів внутрішніх справ України. – Харків: тези доповідей на науково-практичній конференції, 20-21 травня 1999 р. – Харків: Ун-т внутрішніх справ, 1999. – С. 57-59.

Шапошник Г. Г.,

старший викладач кафедри сучасних європейських мов Національного університету державної фіскальної служби України

ТЕСТОВИЙ КОНТРОЛЬ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

В умовах росту інтеграції освіти, науки і виробництва ще в більшій мірі виступає завдання підготовки та формування творчої особистості фахівця, поступове перетворення навчальної діяльності студента в професійну діяльність. Це зумовлено розширенням і зміцненням міжнародних зв'язків, необхідністю ознайомлення зі світовою культурою, потребою освоєння науково-технічного процесу, розширенням ділових та особистих контрактів. Проблема активізації пізнавальної діяльності студентів при вивченні німецької мови як навчального предмету набуває зараз все більш актуального значення. З підвищенням вимог до спеціаліста з вищою освітою, його світогляду, культурному та професійному рівню підвищується і роль німецької мови.

Для забезпечення ефективного навчання німецької мови у вищому навчальному закладі та отримання об'єктивних показників навчальних досягнень з предмету «Іноземна мова» (німецька) необхідно створити надійну систему контролю володіння іноземною мовою. Процес навчання є системою із внутрішніми взаємозв'язками між її компонентами.

Важливим компонентом системи навчання іноземної мови є контроль, який і виступає підсистемою відносно цієї системи. Тобто підсистема контролю функціонує як невід'ємний компонент системи навчання. Мета контролю як підсистеми навчання є адекватною загальній меті навчання. Отже, мета контролю відображає не тільки контролюючий, але й навчальний, освітній, виховний і розвиваючий аспекти.

Функціонування системи тестового контролю реалізується на певних етапах за допомогою конкретних видів, типів, форм, способів, прийомів та засобів тестування.

Цілі тестового контролю співвідносяться з етапами навчання матеріалу. Для уточнення етапів проведення тестового контролю ми виходимо з положення про те, що контроль проводиться наприкінці того

мінімального відрізка навчального процесу, за який відбулось засвоєння студентами певної порції навчального матеріалу і були опановані певні дії оперування цим матеріалом. Такий мінімальний відрізок навчального процесу може збігатися з етапом заняття або цілим заняттям. Іншими словами, уже в процесі становлення окремих навичок та вмінь мовлення на певних етапах цього процесу застосовується тестовий контроль для визначення ступеня успішності навчальної діяльності студента з оволодіння німецькою мовою у процесі навчання. Далі тестовий контроль проводиться з певними інтервалами і завершується підсумковим контролем в кінці кожного ступеня навчання. Тобто періодичність тестового контролю має циклічний характер, що дозволяє зміст тестового контролю на одному етапі співвіднести із змістом тестового контролю на наступному етапі. Циклічність тестового контролю збігається з цілями системи тестового контролю і обумовлює зміст специфікації тесту з німецької мови.

Отже, відповідно до етапів навчання та цілей тестового контролю ми визначасмо чотири етапи тестування:

- 1) наприкінці окремого етапу заняття чи заняття в цілому;
- 2) по завершенні роботи над темою або тематичним циклом, який включає серію занять;
- 3) наприкінці семестру, навчального року;
- 4) по завершенні окремого ступеня або всього періоду навчання.

На кожному із згаданих етапів реалізуються різні види тестування, яким притаманні відповідні функції тестового контролю. Традиційно у навчанні німецької мови застосовуються такі види контролю як поточний, тематичний, рубіжний, підсумковий. Відповідно в системі тестового контролю ми виділяємо поточне тестування, тематичне тестування, рубіжне тестування та підсумкове тестування.

Тестовий контроль іншомовних навичок і вмінь проводиться різними способами. Тестування в письмовій формі за способом проведення є колективним, тобто група тестованих одночасно виконує один і той самий тест. Усне тестування за способом проведення є індивідуальним, тобто група тестованих виконує тест послідовно один за одним.

У спеціальній літературі описуються різні прийоми тестування, за допомогою яких від тестованого отримується відповідь. Серед них виділяють: запитання-відповідь, правильно-неправильно, множинний вибір, заповнення пропусків (доповнення, добір, перегруповання, відновлення, вставляння, диктант, клоуз-тест, трансформування, переформулювання, переклад, твір, монолог, читання вголос).

Перелічені прийоми тестування дозволяють моделювати мовленнєву поведінку тестованого під час тестування в різних видах мовленнєвої діяльності.

До засобів тестового контролю ми відносимо власне тести у друкованій версії, звукозапис тестових матеріалів, спеціальні бланки для фіксування відповідей тестованих, методи оцінки результатів виконання даного тесту.

Список використаних джерел

1. Дюканова Н.М. Проблеми застосування тестів під час вивчення іноземної мови // Нові технології навчання: Наук.-метод. зб. / Кол. авт. - К.: Інститут інноваційних технологій і змісту освіти, 2007. - Вип. 46. - С. 26-31.
2. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник. Вид. 2-е, випр. і перероб./ Кол. авторів під керівн. С. Ю. Ніколаєвої. - К.: Ленвіт, 2002. - 328 с.

Шемякіна Н. В.,

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ*

ЛІНГВІСТИЧНИЙ ТА МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТИ НАВЧАННЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ ЮРИДИЧНОЇ ЛЕКСИКИ

Іншомовна підготовка майбутніх фахівців із права передбачає комплексне оволодіння професійними і лінгвістичними вміннями та навичками, використання іноземної мови як основи для набуття фахової компетенції, а також спрямованість її змісту на окрему професійну галузь.

Професійна комунікація фахівців у будь-якій галузі неможлива без оволодіння її спеціальною термінологією, у тому числі і іноземною. Одним із ключових завдань навчання іноземної мови майбутніх юристів є розвиток лексичних навичок, тобто оволодіння професійними лексичними одиницями, правовою термінологією, знаннями способу їх сполучуваності та її вживання у різних контекстах.

Французька юридична термінологія є досить різноманітною і може бути класифікована на декілька видів :

1. В залежності від галузі знань, всі терміни в правничій діяльності поділяються на три групи: 1) загальноживані терміни – терміни, які вживаються в повсякденному значенні, наприклад: «*affaire f*», «*document m*»;

2) спеціально-юридичні терміни – терміни, яким притаманний особливий правовий зміст, наприклад: «*assigné m*», «*prescription f pénale*»; 3) спеціально-технічні – терміни, які відображають галузь спеціальних знань – техніки, економіки, медицини, наприклад: «*produits m pl*», «*dépôt m*», «*infirmités f pl*».

2. В залежності від приналежності до галузі громадського чи приватного права: на терміни публічного права («*structure f étatique*», «*capacité f civique*») і терміни приватного права («*intérêt de retard*», «*dette f*»).

3. В залежності від сфери розповсюдження: на загальноправові («*loi f*», «*règle f*»); міжгалузеві і галузеві, які функціонують у декількох галузях права: «*garantie f bancaire*» (цивільне і фінансове право), «*infraction f*», «*reine f*», «*sanction f*» (кримінальне і адміністративне право).

Слід зазначити, що межі, які відділяють правову мову від загальноживаної і від інших спеціальних мов, критерії, що дозволяють однозначно кваліфікувати той чи інший термін або вираз як юридичний, залишається предметом дискусії серед фахівців і навряд чи можуть бути встановленими. У більшості випадків між синонімічними правовими термінами в українській і французькій мовах відсутній прямий лінгвістичний зв'язок, і в цьому випадку переклад тексту повинен здійснюватися з опорою на смислове навантаження того чи іншого поняття. Необхідно звернути увагу на те, що при перекладі тексту з французької мови, важливо навчити здобувачів вищої освіти не лише правильно оперувати юридичною лексикою та коректно використовувати термінологію, але й пояснити особливості французької правової системи.

Знання про природу і сутність терміна, а також його властивості та особливості функціонування дозволять тим, хто навчається, оперувати термінами, здійснюючи самостійне читання і переклад автентичної літератури за фахом, що, у свою чергу, сприятиме закріпленню професійних та лінгвістичних знань та умінь. Можна погодитись з концепцією, «що навчання професійно-орієнтованої іншомовної лексики студентів немовних спеціальностей буде більш ефективним, якщо: в основу цього навчання буде покладено макрометод, що поєднує в собі елементи комунікативного, когнітивного і інтерактивного методів; якщо навчання буде засновано на принципах наочності, міжпредметної інтеграції, свідомості, концентризму, поетапності формування лексичних навичок і умінь в різних видах мовленнєвої діяльності, диференційованого підходу в залежності від мети засвоєння лексики, компаративності лексичних одиниць в контексті культури» [1, с.5].

Традиційно, розвиток лексичних навичок включає декілька етапів: ознайомлення з лексичною одиницею (звукове, графічне, семантичне), закріплення і тренування лексичної одиниці в мовленні. На останньому етапі

здійснюється основний обсяг роботи по практичному оволодінню лексичними одиницями. Підкреслюючи важливе значення введення нових лексичних одиниць у контексті, не можна недооцінювати, а тим більш, ігнорувати роботу над ізольованим терміном. Це дозволяє глибше розкрити основні характеристики лексичної одиниці: фонетичну, семантичну, граматичну; синонімію, антонімію, омонімію.

У навчанні професійної термінології важливо пам'ятати, що: з метою створення міцних мовленнєвих зв'язків в усному мовленні необхідно в першу чергу мовленнєве або умовно-мовленнєве тренування нових слів та виразів шляхом поєднання нової лексики з раніше вивченою; професійна лексика повинна засвоюватися на знайомому граматичному матеріалі. Ці методичні принципи висувають певні вимоги до повторюваності професійної термінології у навчальних текстах, у послідовності її вивчення. Критеріями відбору текстового матеріалу, як основної одиниці навчання, мають бути: професійна спрямованість, автентичність, актуальність, інформативність, мовна доступність та культурологічна насиченість.

Список використаних джерел

1. Вепрева Т. Б. Обучение профессионально-ориентированной иноязычной лексике студентов неязыковых специальностей на основе интегрированного курса : диссертация ... кандидата педагогических наук : 13.00.02 / Вепрева Татьяна Борисовна; – Санкт-Петербург, 2012. – 182 с.
2. Леоненко Н. Т. Законодательная техника : учеб. пособие / Н. Т. Леоненко ; РАНХиГС, Сиб. ин-т упр. – Новосибирск : Изд-во СибАГС, 2015. – 276 с.

Шмельова Р.І.,

молодший науковий співробітник відділу наукової діяльності та міжнародного співробітництва Академії Державної пенітенціарної служби

Науковий керівник:

Паламарчук І. В., *головний спеціаліст Департаменту персоналу Міністерства юстиції України, кандидат юридичних наук*

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МЕТОДИКИ ТА ПРАКТИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ ДЛЯ СПЕЦИФІЧНИХ КАТЕГОРІЙ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ – ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ

Відомо, що наша держава активно здійснює кроки до інтеграції української освіти в європейський простір. Йде мова, насамперед, про вивчення, викладання та оцінювання [1, с. 47].

В умовах прискореної інтеграції вищої освіти України в Європейський простір вищої освіти, відбувається реформування Збройних Сил України задля досягнення оперативної і технічної сумісності з країнами НАТО. Створення ефективної системи підготовки військових фахівців за сучасними стандартами пріоритетного значення набуває питання розвитку іншомовної комунікативної компетентності [3, с. 7].

Підвищення якості освітньої підготовки вузькоспеціалізованих фахівців стосується не тільки Збройних Сил України, але й державних службовців правоохоронних органів. Адже мова йде про залучення викладачів і працівників закладів вищої освіти, а також державних службовців правоохоронних органів, до освоєння іноземних мов (однієї на рівні В-2; для наступних В-1) і набуття якостей висококваліфікованих спеціалістів задля подальшої співпраці із закордонними фахівцями, однієї галузі співпраці, з метою імплементації та набуття досвіду закордонних практик, методик, тощо.

Основною метою розвитку навчання іноземної мови Національної доктрини освіти є розвиток у студентів (державних службовців) уміння використовувати іноземну мову як інструмент міжкультурного спілкування в будь-яких сферах життєдіяльності [2, с. 4]. Так, Голова Національного агентства України з питань державної служби Костянтин Ващенко у своїй промові зазначив, що питання оволодіння державними службовцями англійською та іншими іноземними мовами, в першу чергу країн

Європейської Співдружності, є одним із стратегічних завдань реформи державної служби [6].

Вище керівництво України, у свою чергу, навело реальну статистику: «Україна сьогодні у глобальному рейтингу залишається серед країн з найнижчим рівнем володіння англійською. І це бар'єр для українців для переорієнтації на західні цінності і стандарти. Це обмежує нам доступ до наукових досліджень, які на 80% публікуються in English. 55% веб-сторінок також написані англійською» [4].

Тому, наразі питання оволодіння іноземною мовою є як найвагомішою темою сьогодення. З 2019 року знання англійської мови буде однією з умов для номінування на державну службу. Ті, хто бажає стати державним службовцем, крім української мови повинні знати англійську мову на базовому рівні.

Стратегічною метою будь-якої програми оволодіння іноземною мовою ґрунтується на таких принципах: комунікативної спрямованості навчання (досягнення рівня комунікативної компетенції для спілкування у чотирьох його видах: аудіюванні, читанні, говорінні, письмі) [7, с. 37].

Задля плідної співпраці викладача із студентами (державними службовцями), було б доцільним впровадження такого виду діяльності, як заняття в межах закладу з певної теми. Оволодіння мовою за чотирима видами знань, вмій і навичок (в аудіюванні, читанні, говорінні, письмі) можливе тільки з умовою правильного розподілу методики і планування занять. Студенти (державні службовці) закладів (органів) повинні поступово набувати знання і обов'язково закріплювати їх на практиці.

Отже, найефективнішим методом практики здобутих знань є «комунікативна ситуація», так звані «майстер-класи», або «вечори» за певною темою, де слухачі разом із викладачем можуть ділитися враженнями, набувати і випробовувати свій лексичний запас, а також закріплювати свої уміння з використання граматики.

В сучасному становищі ці практики набули більш масштабного характеру і також відомі як «академічна мобільність». Так, академічну мобільність вважають одним із найбільш дієвих способів розвитку та вдосконалення іншомовної комунікативної компетентності як викладачів, так і працівників різних державних органів. В Законі України «Про вищу освіту» під поняттям «академічна мобільність» розуміється можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому вищому навчальному закладі (науковій установі) на території України чи поза її межами.

Також не можна забувати про найзапитанішу, в межах культурологічного підходу, технологію «діалогу культур» як

взаємопов'язане навчання студентів іноземної мови і культури, що забезпечує їм взаєморозуміння з іншомовними мовленнєвими партнерами, незважаючи на їх особливості, як представників інших культурних спільнот з численними розбіжностями й відмінностями [3, с. 14].

Тому, питання «Хто якнайкраще може навчати іноземній мові і особливостям культурних традицій, як не сам носій цієї мови?» не потребує відповіді.

Отже, створення успішного курсу вивчення іноземної мови і впровадження якісно розробленого планування занять з іноземної мови для специфічних категорій передбачає якісні зміни не тільки в педагогічній діяльності викладачів, але й в розширенні функцій професійності державних службовців, їх постійному професійному зростанню і вдосконаленню [3, с. 9].

Список використаних джерел

1. Артемчук Галік. Про сучасні підходи до вивчення і викладання іноземних мов. Рідна школа, 2003. № 9. С. 47–49.

2. Актуальні проблеми навчання іноземних мов для спеціальних цілей: Збірник наукових статей / за заг. редакцією І.Ю. Сковронської. Львів: ЛьвДУВС, 2015. 148 с.

3. Викладання іноземних мов для працівників правоохоронних органів та В 43 сектору безпеки: матеріали міжвузівського методичного семінару (12 жовтня 2017 року). К.: Національна академія прокуратури України, 2017. 102 с.

4. Знання англійської мови для українських держслужбовців стане обов'язковим. URL: https://zaxid.net/znannya_angliyskoyi_movi_dlya_ukrayinskih_derzhsluzhbovtiv_stane_obovyazkovim_n1353833 (дата звернення: 15.03.2019).

5. Крилова В. Партнерство викладача та студента у навчанні іноземної мови. Рідна школа, 2004. № 4. С. 25–26.

6. Національне агентство України з питань державної служби: щодо старту масового навчання та тестування державних службовців всіх рівнів англійській мови. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/250326086> (дата звернення: 15.03.2019).

7. Поліна В.С. Нові методичні підходи до викладання іноземної мови в умовах навчального комплексу неперервної освіти. Педагогіка і психологія: Наук.-метод. Зб. / Кол. авт. К.: «Педагогічна преса», 4 (45) ' 04, 114 с.

ЗМІСТ

ВСТУПНЕ СЛОВО	
Черней В.В.	3
НАУКОВІ ДОПОВІДІ	
Балацький В.С., Ганенко Р.В.	
СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ.....	5
Богуцький В.М.	
ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАЛЬНОЇ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ПРАВНИКІВ.....	8
Василенко О.В.	
НАВЧАННЯ ІНОШОМОВНОЇ КОМУНІКАЦІВ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДОРОСЛИХ.....	10
Velikay A. O.	
INNOVATIVE TECHNOLOGIES AND RESOURCES AT TEACHING OF FOREIGN LSNGUAGES.....	13
Галдецька І.Г.	
РОЛЬ ПІДРУЧНИКА В ПРОЦЕСІ ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ... ..	15
Галка Ю.М.	
ЗНАЧЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ ПРАВООХОРОНЦЯМ	18
Горбач О.В.	
СПЕЦІАЛЬНА ЛЕКСИКА ЯК ОБ'ЄКТ ЛІНГВІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.....	19
Греков Р. Д., Греян А.А.	
ВПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ.....	22
Deuma N.S.	
LATIN BORROWINGS IN ENGLISH LEGAL TERMINOLOGY.....	24
Dramaretska L. B.	
PROBLEM-BASED LEARNING AS A TEACHING METHOD.....	26
Зубенко В.О.	
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬО- ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ.....	28
Кулакевич А.О.	
ПИТАННЯ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПРАВООХОРОНЦІВ В НОВИХ УМОВАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	30

Ковалинська І.В. УКРАЇНСЬКА ОСВІТА У МУЛЬТИКУЛЬТУРНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	33
Ковальова Т.О. ПРО ПРОБЛЕМИ ВИБОРУ МАТЕРІАЛУ ДЛЯ ЧИТАННЯ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ.....	35
Козубенко І.В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ІНШОМОВНІЙ ПІДГОТОВЦІ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ	38
Krashevskaya S.M. COMMUNICATIVE APPROACH AS A USEFUL TOOL IN THE LANGUAGE TEACHING.....	40
Лопуцько О.А. ОРГАНІЗАЦІЯ ПОЕТАПНОЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ КУРСАНТІВ З ІНОЗЕМНИХ МОВ У СИСТЕМІ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ МВС УКРАЇНИ.....	41
Марченко І.В. СИТУАТИВНИЙ ПІДХІД ДО НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЦІЛЕЙ.....	44
Mohylevska V.A. THE TOP DOWN AND THE BOTTOM UP ANALYSIS.....	46
Pivkach I.O. INNOVATIVE TECHNOLOGIES AS THE MEANS OF TEACHING FOREIGN LANGUAGES.....	49
Рибитва О.О. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА РЕСУРСИ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ.....	51
Романов І.І. ПСИХОЛОГІЧНІ ЗМІНИ ЮНАЦЬКОГО ВІКУ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПРАВОЗНАВЦІВ.....	54
Савченко А.П. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ЧИННИКИ ТА НОВІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ.....	54
Скриник Л.М., Скриник М.В. ІННОВАЦІЙНІ СПОСОБИ ОРГАНІЗАЦІЇ МОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	59
Стефанова Г.Г. DRUG TRADE AS A SOURCE OF TERRORIST FINANCING.....	62

Siryi A. Yu. FREMDSPRACHENTRAININGZUKÜNFTIGERSTRAFVERFOLGUNG BEAMTERIMKONTEXT DER TRANSFORMATION DER HOCHSCHULBILDUNG AM BEISPIEL DER BRD.....	64
Трешук О.С. ІННОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ.....	67
Тищенко М.А. МОБІЛЬНІ ДОДАТКИ ЯК ЗАСІБ ПОКРАЩЕННЯ ІНШОМОВНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	70
Филипська В.І. ДО ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ МАЙБУТНІХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ.....	72
Филь Р.С. АКТУАЛІЗАЦІЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ У КОНТЕКСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ.....	74
Харчук Н. Р. КОНСТРУКТИВНА КОМУНІКАТИВНА ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ НІМЕЧЧИНИ З ІНОЗЕМНИМИ ГРОМАДЯНАМИ.....	76
Хоменко О.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ЮРИДИЧНИХ ТЕКСТІВ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ.....	78
Ципищук К.В. ПЕРЕКЛАД ЮРИДИЧНИХ ТЕКСТІВ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ПРАВНИКІВ.....	81
Цимбалюк Т. П. ВИКОРИСТАННЯ СИТУАТИВНИХ ВПРАВ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ МАЙБУТНІХ ПРАВООХОРОНЦІВ.....	83
Ченківська Н.В. ЯКІСНЕ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ МВС ЯК ЧИННИК УСПІШНОГО РЕФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	85
Шапошник Г. Г. ТЕСТОВИЙ КОНТРОЛЬ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ.....	87
Шемякіна Н. В. ЛІНГВІСТИЧНИЙ ТА МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТИ НАВЧАННЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ ЮРИДИЧНОЇ ЛЕКСИКИ.....	89

Шмельова Р.І.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МЕТОДИКИ ТА ПРАКТИКИ
ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ ДЛЯ СПЕЦИФІЧНИХ
КАТЕГОРІЙ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ – ДЕРЖАВНИХ
СЛУЖБОВЦІВ.....

92

Наукове видання

ІНШОМОВНА ПІДГОТОВКА ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ
ОРГАНІВ ТА ФАХІВЦІВ ІЗ ПРАВА

Матеріали
ІХ Міжвузівської науково-практичної інтернет-конференції
(Київ, 25 травня 2018 року)

Відповідальний упорядник: *В. В. Корольчук*

Підписано до друку 20.05.2018. Формат 60x84/16. Папір офсетний.

Обл.-вид. арк. 9,0. Ум. друк. арк. 8,37.

Тираж 50 прим.
